

Ο καθένας που γυρνά στον
τόπο του δεν είναι νικητής.
Αλλά κανένας δεν είναι νικητής
σα δε γυρνά στον τόπο του

ο Γλαβάς

ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 120

Νεράιδα – της ξενητιάς – της αγάπης

*Θα σου χαρίσω τ' άρωμα της αυγής
και τον ιδίοιο τον μεσημεριού στο έλατο.*

*Θα σου δώσω και ένα άσπρο χαϊνιφαλλό
για το πέτο, στο σταυρωτό-δίμητο δοκάκι.*

*Για να θυμάσαι τα δοκάκια στο χωριό
και να χαζεύεις στα πέρατα του κόσμου*

*Έτσι θα βγεις στον κόσμο
με τις λαχτάρες και την ελπίδα.*

*Χωρίς τη σκέψη του παλιού
και την παλιά σου δόξα.*

*Έτσι για το μεγάλο και μακρύ
το δρόμο της αγάπης
που μαρτυρά το θάνατο
που κλαίει τους ανθρώπους.*

*Και λησμονιά δεν καρτερεί
μονάχα Αγάπη δίνει.*

Δεν είναι η πρώτη φορά. Και στο παρελθόν έχουν γίνει προσπάθειες από το Δ.Σ. (τα διάφορα ΔΣ) του συλλόγου μας για μαζώξεις χωριανών στην Αθήνα, κατά την περίοδο του χειμώνα. Είχαν οριστεί, θυμάμαι, συγκεκριμένες ημερομηνίες που το γραφείο θα ήταν ανοιχτό, αγοράστηκε τηλεόραση κλπ. Ανεξάρτητα όμως απ' τη θέληση των ΔΣ οι προσπάθειες είχαν αποβεί άκαρπες.

Τούτη όμως η τελευταία, άτυπη, του τωρινού Διοικητικού Συμβουλίου φαίνεται να αποδίδει. Θέλεις γιατί είναι "άτυπη", θέλεις γιατί δεν καθορίζει ημερομηνίες, θέλεις γιατί η νεολαία φαίνεται να το "εμπιστεύεται" περισσότερο, θέλεις γιατί ψάχνει αφορμές...

... Μιας και παίζει ο γιατρός και η παρέα του ("δώθε κείθε"), να 'σου καμιά 50αριά νεραϊδιώτες στο κουτούκι του "ΡΟΜΠΟΥ"...

... Μιας και βρεθήκαμε εδώ στο Σ.Ε.Φ, για το χορό, δεν πάμε και για κα 'να ουζάκι στην Καισαριανή...

... Τι λέτε, πάμε στο μαγαζί της Λίτσας την Κυριακή το μεσημέρι...

... Ωραία δε θα 'ναι για κα 'να κρασάκι στις Βάσως στα Εξάρχεια απόψε...

Μπορεί κάτι απ' αυτά, μπορεί και όλα αυτά μαζί αλλά και άλλα που δε μου 'ρχονται στο μυαλό και που εν τέλει δεν έχουν καμιά σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι νεραϊδιώτες της Αθήνας (με σημαντική την παρουσία της νεολαίας) βρέθηκαν αρκετές φορές φέτος το χειμώνα και σκοπεύουν να ξαναβρεθούν. Πότε; Ευκαιρίας δοθείσης. Κράτα επαφή, για να 'σαι κι εσύ εκεί την επόμενη φορά που θα ξανανταμώσουμε...

Ο «ΓΛΑΒΑΣ ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ» ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΓΕΜΑΤΗ ΝΕΡΑΪΔΑ

Πάντα ν' ανταμώνουμε...

Γράφει ο Θωμάς Μαντέλλος

Μου κάνει εντύπωση πραγματικά, όταν με φέρνει ο δρόμος στα Τρίκαλα, η άμεση επικοινωνία που έχουν οι συγχωριανοί μας και η επιθυμία του καθενός να βρίσκει κάποιον απ' το χωριό του. Το διαπίστωσα για μια ακόμα φορά τις λίγες μέρες που βρέθηκα εκεί τα Χριστούγεννα. Τα στέκια είναι συγκεκριμένα και -εκτός ελαχίστων- όλοι οι χωριανοί δίνουν το παρόν σχεδόν καθημερινά. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και στην Άρτα σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, δεν έχει σημασία. Και όταν κάποιος χειμωνιάτης κατεβεί από το χωριό ή κάποιος περάσει από την Αθήνα, ξέρει που θα συναντήσει το συγχωριανό του.

Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει εδώ στη μεγαλούπολη. Οι χωριανοί σπανίως ανταμώνουν και δεν υπάρχουν πλέον σημεία αναφοράς ή στέκια που θα συναντηθούν. Αυτό γινόταν παλιότερα, όταν οι άνθρωποι, φεύγοντας απ' τα χωριά τους αισθάνονταν βαθιά την ανάγκη να βρουν το συγγενή, το χωριανό και να μιλήσουν για την ορεινή πατρίδα, γι' αυτά που άφησαν....

Μετά άλλαξαν τα πράγματα, αλλοτριώθηκαν οι άνθρωποι, αρκετοί ξέχασαν την καταγωγή τους, δημιούργησαν καινούριες γνωριμίες, άλλες γειτονίες, έπαψε η επιθυμία να βρουν το συγχωριανό τους.

Τα τελευταία χρόνια όμως μια παρέα χωριανών, κυρίως νέα παιδιά, ξαναζωντανεύουν εικόνες παλιότερων εποχών αφού η παρουσία τους είναι μαζική και εδώ στην Αθήνα, αλλά και στο χωριό. Η συμμετοχή τους σε όλες τις εκδηλώσεις των συλλόγων (χορευτικό, θεατρικό, χοροεσπερίδες, πανηγύρι),

δίνει μια νότα αισιοδοξίας και ελπίδας. Έχω γράψει και παλιότερα ότι οι εκδηλώσεις των συλλόγων πρέπει να συνδέονται με την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη παρουσία χωριανών. Τέτοιες ενέργειες είναι η επαναλειτουργία του χορευτικού τμήματος, η θεατρική ομάδα, η χριστουγεννιάτικη παιδική γιορτή, αλλά και η παρουσία Νεραϊδιωτών τελευταία σε μαγαζιά συγχωριανών μας, μια άτυπη πρωτοβουλία του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου, στην οποία υπήρξε ευχάριστη ανταπόκριση.

Είναι αλήθεια ότι αρκετοί χωριανοί βρίσκονται «χαμένοι» στην πολύβουη μεγαλούπολη, χωρίς να έχουν συναντηθεί για πολλά χρόνια με κάποιο συγχωριανό τους. Κυρίως αυτοί που δεν έρχονται και στο χωριό το καλοκαίρι, έχουν χάσει κάθε επαφή με την πατρογονική γη. Κι είναι κρίμα γιατί πολλοί από αυτούς, και απ' τη δική μου γενιά, μεγάλωσαν, πήγαν σχολείο και έζησαν τα παιδικά τους χρόνια στο χωριό. Υπάρχουν βέβαια και τα ιδιαίτερα προβλήματα του καθενός, αλλά και ασάθημπτοι παράγοντες που χάραξαν αρνητικά την πορεία αρκετών από αυτούς. Και

δεν έχουν την «όρεξη» και τη λαχτάρα για τον τόπο τους πλέον ή αισθάνονται αποκομμένοι και ξένοι για όσα έγιναν τα τελευταία χρόνια εκεί.

Όμως έχουμε και περιπτώσεις χωριανών που ενώ έλειπαν για πολύ καιρό, επανήλθαν στην ορεινή πατρίδα, παρευρίσκονται στις εκδηλώσεις των συλλόγων και προσπαθούν να αναπληρώσουν ό,τι έχασαν τα προηγούμενα χρόνια.

Ο σύλλογος λοιπόν, έχοντας ως συμπαραστάτες και αρωγούς τα νέα παιδιά που τον πλαισιώνουν και ενδιαφέρονται άμεσα θα πρέπει με κάποιο τρόπο να προσπαθήσει να

επικοινωνήσει με αυτούς που «λείπουν» και να τους φέρει κοντά στο χωριό, κοντά σε αυτά που άφησαν, κοντά στην πραγματική εστία των προγόνων τους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1η Μαρτίου 2013, ημέρα Παρασκευή, ώρα προσέλευσης 21.30

η μουσικοχορευτική βραδιά του Συλλόγου μας

«Παλιά Μαρκίζα»

(Πρόκλου 41, πλ. Πλαστήρα, στο Παγκράτι, τηλ. 2107511888)

Γνήσιο λαϊκό γλέντι με δμελή λαϊκή ορχήστρα

... και δημοτικό πρόγραμμα με το Γιώργο Χαληγιάννη στο κλαρίνο

Πλήρες μενού - γλυκό - απεριόριστη κατανάλωση κρασιού - Τιμή συμμετοχής 20 €

Προμηθευτείτε έγκαιρα προσκλήσεις από τα μέλη του Δ.Σ:

(Β. Καραώστα: 6970801170, Χ. Μαντέλλο: 6974770477,

Θ. Μαντέλλο: 6977977909, Λ. Ζάχο: 977391380, Δ. Μαντέλλο: 6973205656,

Κ. Αλειφτήρα: 6976762562, Χ. Νεραϊδιώτη: 6976481119)

Χριστουγενιάρικη παιδική γιορτή

Την Κυριακή το πρωί, στις 16 Δεκεμβρίου, περίπου 30 παιδιά νεραϊδιωτών, ηλικίας ως 12 ετών, βρέθηκαν στην αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου μαζί με τους γονείς τους, καλεσμένοι του Δ.Σ για την καθιερωμένη χριστουγεννιάτικη παιδική γιορτή.

Το πρώτο μέρος της εκδήλωσης περιλάμβανε παράσταση Καραγκιόζη, που τα παιδιά παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Μετά τη λήξη της ωριαίας παράστασης η Πρόεδρος του Συλλόγου μοίρασε στα παιδιά συμβολικά χριστουγεννιάτικα δωράκια και στη συνέχεια προσφέρθηκαν στα παιδιά και τους συνοδούς τους γιορτινά γλυκίσματα και αναψυκτικά. Η όλη εκδήλωση έκλεισε με την ανταλλαγή ευχών ενόψει των ιδιαίτερων ημερών των Χριστουγέννων και του νέου Έτους.

Χ. Μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σας καλούμε την Κυριακή, 10 Μαρτίου 2013, ώρα 10 π.μ., στην αίθουσα του Συλλόγου (Πανταζή 21-23, Ν. Κόσμος), όπου θα πραγματοποιηθεί εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση.

Θέματα ημερήσιας διάταξης:

- **Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός (από 11-3-12 έως 9-3-13)**
- **Θέσεις-προτάσεις μελών Συλλόγου**
- **Διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου.**

Ο Σύλλογός μας, παρά την οικονομική κρίση, θα πρέπει να συνεχίσει την πολιτιστική του προσφορά στον τόπο μας και να αμυνθεί στην επίθεση μιας κυρίαρχης ιδεολογίας που ισοπεδώνει καθημερινά κάθε αξία του παρόντος και σβήνει κάθε όνειρο και ελπίδα για το μέλλον. Για να παραμείνει όμως ο Σύλλογος στις πολιτιστικές επάλξεις, αναγκαία είναι η ενεργή συμμετοχή όλων των μελών, με προεξάρχουσα τη νεολαία. Δε θα πρέπει να αφήσουμε να χαθεί η επαφή με την αφετηρία μας. Γιατί άμα συμβεί αυτό και σβήσουν οι “μικρές πατρίδες” και αποσυντονιστούν οι μικρές κοινωνίες, ισχυρός θα είναι ο κλονισμός και ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας.

Στις 10 Μαρτίου σας θέλουμε όλους παρόντες στη Γενική Συνέλευση γιατί πιστεύουμε πως ο καθένας έχει να πει κάτι, έχει τη δική του πρόταση, έχει να προσφέρει στο χωριό και το Σύλλογο. Γιατί θέση μας είναι ότι κανείς νεραϊδιώτης και καμιά νεραϊδιώτισσα δεν περισσεύει.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΛΛΑΓΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Για τυπικούς λόγους που έχουν σχέση με την ιδιοκτησία, έχει επέλθει μεταβολή στην ονομασία (όνομα χώρου) της ιστοσελίδας του Συλλόγου.

Έτσι όσοι θέλουν να επισκέπτονται την ιστοσελίδα, θα πληκτρολογούν στη γραμμή του προγράμματος περιήγησης (browser) το **www.neraidatzoymerkongr** αντί του καταργηθέντος πλέον **www.e-neraida.gr**
Από το διαχειριστή (administrator)

ΤοιηπουροΜεξέδες

Αθηνάς Θ. Καλλιθέα
Τηλ.: 210 95 30 764 - 5

Η ΓΙΑΤΡΕΙΑ

Τον Φον Παλάβρα αντάμωσα στο ίδιο ουζερί
 Γυναίκα είχε δίπλα του και πίνανε ρακί.
 Ριγέ κοστούμι φόραγε, κάτω απ'τη καμπαρτίνα
 με σύστησε στην κοπελιά, την λέγαν Κατερίνα.
 Τον σερβιτόρο φώναξε είπε να με κεράσει,
 αναρωτιώμουν μέσα μου ο Φον πως έχει αλλάξει;
 Θυμήθηκα τα περσινά μαντάτα που είχε φέρει,
 θέλησα πάλι να του πω, από το χωριό τι ξέρει;
 Αδελφικά ακούμπησε στον ώμο μου τα χέρια,
 μου είπε με χαμόγελο, πως έχει άλλα χαμπέρια.
 Παράξενα τον κοίταξα τι θέλει να μου πει,
 δικά του νέα είπε, με σιγανή φωνή.
 Έχω μήνες τέσσερις που λείπω από το χωριό,
 η τρέλλα με βασάνιζε, πήγα να γιατρευτώ.
 Μα οι γιατροί μου είπανε εκεί μακριά στα ξένα,
 του Φον Παλάβρα τα μυαλά, δεν ήταν πειραγμένα.
 Η κρίση σου το πείραξε Παλάβρα το μυαλό σου
 και στην Ελλάδα όταν πας, βρες τον Πρωθυπουργό σου.
 Τα πολυβόλα και τα τανκ που έχεις φυλαγμένα,
 στρέψτα σ'αυτούς που ευθύνονται,

μη μείνουν σκουριασμένα.

Αφού τους ευχαρίστησα γύρισα πάλι πίσω
 μου είπανε τους χωριανούς να προειδοποιήσω.
 Και να τους πω, πως για όλα αυτά ευθύνεται η κρίση,
 και για το μέλλον των παιδιών δεν θα υπάρξει λύση.
 Ο Φον Παλάβρας φίλε μου έγινε καλά,
 και εφέτος θα'ρθει στο χωριό με καθαρά μυαλά.
 Τον χάρηκα τόσο πολύ όσο κανένας άλλος
 τα χέρια αμέσως δώσαμε, θα γίνω εγώ κουμπάρος.

Γιώργος Ευστ. Οικονόμου

Νέα απ'το χωριό

Του ανταποκριτή μας
Χρήστου Καρακώστα

- ▶ Καλός ήταν ο καιρός σε γενικές γραμμές το τελευταίο δίμηνο. Χιόνιζε αλλά το'παιρνε σχεδόν γρήγορα. Δεν είχαμε δηλαδή βαρύ χειμώνα μέχρι τώρα.
- ▶ Ρύζι, μακαρόνια, λάδι και τυριά διένειμε ο Δήμος Πύλης σε συνδημότες που είχαν ανάγκη. Η διανομή έγινε με βάση το εισόδημα που δηλώθηκε.
- ▶ 25 γίδια έχασε ο συγχωριανός μας κτηνοτρόφος Ανδρέας Καρακώστας. Παρά το επίμονο και επαναλαμβανόμενο "ψάξιμο" στα βουνά της περιοχής, οι προσπάθειες απέβησαν άκαρπες.
- ▶ Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο έκοψε την καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη πίτα του. Τυχερή χειμωνιάτισσα η Ιουλία Φωτίου που βρήκε το φλουρί.
- ▶ Αγιασμός των νερών του Γλαβά έγινε την ημέρα των Φώτων απ'τον Παπαποστόλη.
- ▶ Μοναδικό μαγαζί ανοικτό το Βακούφκο με καινούρια πλέον ιδιοκτησία.

Το χορευτικό της Νεράιδας στο Σ.Ε.Φ

Στην εκδήλωση της Π.Σ.Ε “η πίτα του Ηπειρώτη”

Παρουσίαση Χρήστος Μαντέλλος

Στην Ήπειρο του πολιτισμού, της νεολαίας και της αλληλεγγύης ήταν αφιερωμένη η φετινή πανηγυρική εκδήλωση που οργάνωσε και πραγματοποίησε στις 27 Ιανουαρίου, στο Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας (Σ.Ε.Φ.), η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος.

Το αντάμωμα των Αποδήμων Ηπειρωτών που εδώ και πολλά χρόνια έγινε πλέον θεσμός με την ονομασία η “Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ”, αν και ήταν μικρότερο σε όγκο φέτος, δεν έπαψε να έχει πάθος και μεγάλη συμμετοχή χορευτικών συγκροτημάτων (περί τα 70), δημοτικών κομπανιών αλλά και πολυφωνικών σχημάτων. Αποδεικνύουν έτσι οι Ηπειρώτες πως το τραγούδι και ο χορός αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους. Τραγούδια και χοροί αφιερωμένοι στους αγώνες του Σουλίου, στην απελευθέρωση της Ηπείρου πριν 101 χρόνια, στην αγάπη, στην ξενιτιά. Αλλά και στη σημερινή σκληρή οικονομική πραγματικότητα, τα τραγούδια της Ηπείρου, μπορούν και λειτουργούν ως νότα αισιοδοξίας και ως έκ-

φραση αντίστασης, όπως πολύ εμπνευσμένα τοποθετεί τη σημασία τους ο Πρόεδρος της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας Γιώργου Οικονόμου, με το μεστό και γεμάτο δυναμισμό λόγο του:

“... Καλώς ανταμωθήκαμε, για να βιώσουμε για μια ακόμα φορά, το γνήσιο, τον ανθρώπινο παρδοσιακό μας πολιτισμό, με τα τραγούδια της ζωής. Της ξενιτιάς και του νόστου, της χαράς και της λύπης, του γάμου και του χάρου. Με τους σκοπούς μας τους μακρόσυρτους και τους χορούς μας που μετατρέπουν σε ήχο και ρυθμό τ’ ανθρώπινα συναισθήματα και που αυτά δεμένα σε μια δυναμική ζωογόνα ενότητα εκφράζουν την πίστη στη ζωή και τον άνθρωπο. Από τούτο το μεγάλο Ηπειρώτικο αντάμωμά μας, στην αρχή μιας ακόμα πολύ δύσκολης χρονιάς για τον τόπο μας, μιας ακόμα πολύ δύσκολης χρονιάς για τον Ηπειρώτη και κατά συνέπεια για όλο το λαό μας, για το λαό μας, που δίχως να το ξέρει και χωρίς να το θέλει, οδηγήθηκε στη φτώχεια και στη μιζέρια, στην ανεργία, στην κά-

θετη πτώση του βιοτικού του επιπέδου, σε πλήρες θα έλεγα οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο, στέλνουμε μέσα και έξω από την Ελλάδα, Ηπειρώτικο μήνυμα υπερήφανης αντίστασης και αγώνα στη μοίρα που μας χαλκεύουν...”

Χαρακτηριστικό της φετινής εκδήλωσης η συμμετοχή της Ομοσπονδίας Ποντιακών Σωματείων Ελλάδος, προσκαλεσμένη της Πανηπειρωτικής, η οποία συμμετείχε με αντιπροσωπευτικά μουσικοχορευτικά συγκροτήματα των Ποντίων της Ηπείρου και της Αττικής.

Συμμετείχαν οι δημοτικές κομπανίες, του Νίκου Φιλιππίδη, του Λευτέρη Γκίωκα, του Θωδωρή Γεωργόπουλου, του Ηλία Πλαστήρα, του Κώστα Βαρθή και οι Λαλπτάδες.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκπρόσωποι της Βουλής, των κομμάτων, βουλευτές της Ηπείρου καθώς και άλλων περιοχών, ο Περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέξανδρος Καχριμάνης,

αντιπροσωπείες από την Τοπική Αυτοδιοίκηση της Ηπείρου και από άλλους φορείς.

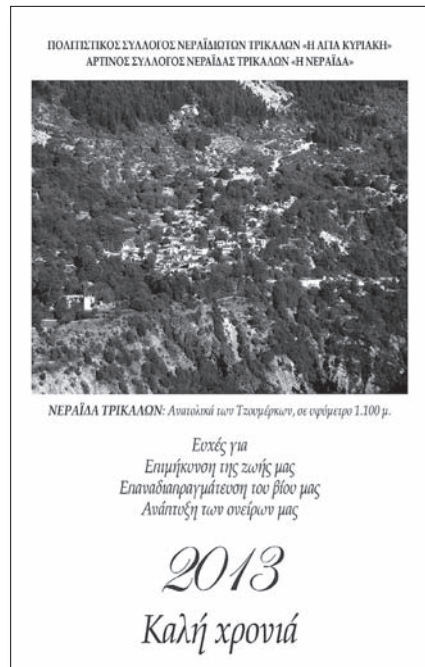
Στην πανηγυρική αυτή εκδήλωση πήρε μέρος και το χορευτικό της Νεραΐδας, προσκαλεσμένο της Πανηπειρωτικής, υπό την καθοδήγηση του συγχωριανού μας χοροδιδάσκαλου Σπύρου Νεραϊδιώτη. Παρουσίασε 4 αντιπροσωπευτικούς χορούς της περιοχής των Τζουμέρκων (“Γιάννη μου το μαντήλι σου”, “Τσάμικος” “Καπέσοβο” και “Κλάματα”).

Το ημερολόγιο του Συλλόγου

Εκδόθηκε το ημερολόγιο για το έτος 2013, σε συνεργασία του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών με τον Πολιτιστικό Αρτινό Σύλλογο Νεραΐδας.

Στη 13σέλιδη έκδοση κυριαρχούν τα πανέμορφα νεραϊδιώτικα τοπία. Επίσης το ημερολόγιο περιέχει, ενδεικτικά, φωτογραφίες απ’ τις εκδηλώσεις στη Νεραΐδα και σε μια σελίδα, παρατίθεται σύντομη ιστορική αναφορά για το χωριό.

Όσοι νεραϊδιώτες για διάφορους λόγους δεν πήραν το ημερολόγιο, που διατέθηκε στη συμβολική τιμή των 5 €, ας μεριμνήσουν, έστω και τώρα, να το προμηθευτούν απ’ τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των δύο Συλλόγων.

ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ

Εκδικάστηκε τελικά στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή κατά των έργων του Αχελώου παρά το αίτημα του Δημοσίου για «μακρά αναβολή» μιας και έχουν δρομολογηθεί εξελίξεις, το έργο επανασχεδιάζεται και αλλάζει η κατεύθυνση της εκτροπής. Ακόμη, το Δημόσιο επισήμανε ότι θα συνταχθούν νέες μελέτες (περιβαλλοντικές, κ.λπ.), όπως και νέο σχέδιο διαχείρισης του όλου έργου, ενώ θα υπάρξει αναβάθμιση του περιβά-

λοντος, θα μειωθεί η εκτροπή των υδάτων στα 250 εκατομμύρια κυβικά νερό, από τα 600 εκατ. τα οποία ήταν προγραμματισμένα, κ.λπ.

Το Σώμα συνέχεται μετά τις εξελίξεις που

ανέκυψαν και από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τον Σεπτέμβριο, επί των 14 προδικαστικών ερωτημάτων που είχαν τεθεί, το οποίο ΕΔ. είχε αποφανθεί υπέρ της συνέχισης του έργου υπό περιβαλλοντικές προϋποθέσεις. Ενώ όμως οι απαντήσεις - αποφάσεις του Ευ-

Αξιότιμε κ. Διευθυντά,

Είς το αγωνιώδες ερώτημα του βουλευτού κ. Γιώργου Κυρίτση προς τον Υπουργόν Περιβάλλοντος

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ

Ή απάντηση είναι άπλη, διότι είναι τρύπιο. Προφανώς ο βουλευτής δεν επισκέφθηκε ποτέ το φράγμα, ίσως και λόγω φόρτου εργασίας ή οι συνεργάτες του να μην τον ενημέρωσαν γιατί δεν είδον τίποτε εις την βάση του φράγματος και δεν διάβασαν τίποτε, όπως π.χ. το βιβλίο του ΡΑΦΑΗΛ ΜΑΪΟΠΟΥΛΟΥ: «ΔΕΗ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ, εμπειρίες 10 χρόνων στη Διοίκηση της ΔΕΗ». Στις σελίδες 243-293 αναφέρεται διεξοδικά για τα έργα του Αχελώου και στην σελίδα 289 για το φράγμα Μεσοχώρας αναφέρει. «σήμερα (2008) είκοσι χρόνια μετά την έναρξιν κατασκευής του, το ΥΗΕ Μεσοχώρας δεν έχει ακόμη άρχισει παρότι το μέγιστον μέρος των έργων έχει ολοκληρωθεί ενώ στα είκοσι αυτά χρόνια έχουν δαπανηθεί από την ΔΕΗ (δηλ. τους Έλληνες φορολογούμενους) πάνω από 400 εκατ. ευρώ (τότε). Πέραν αυτών εκτιμάται ότι θα απαιτηθεί δαπάνη της τάξεως των 100 εκατ. ευρώ και για την ανακατασκευή τμημάτων του έργου που με την πάροδον τόσων χρόνων έχουν καταστεί ακατάλληλα ή και επικίνδυνα για την λειτουργία του». Ή αναφορά στην Ελληνική Επιτροπή Μεγάλων Φραγμάτων (Ε.Ε.Μ.Φ.) τυγχάνει ανεπιτυχής καθότι ή έν λόγω επιτροπή είναι ανύπαρκτος και αν υπήρξεν ποτέ ευθύνεται για τα οικονομικά και περιβαλλοντικά εγκλήματα της περιοχής διό και επιβάλλεται ή δήμευση της περιουσίας των μελών της και ή κατάργησή της εκ του καταλόγου των έργων επιτροπών, αρκούντως αμοιβομένων βεβαίως, ή φήμη ότι διόμισυ οικόλογοι έμποδίζουν την λειτουργίαν του ΥΗΣ είναι παιδαριώδης, ό γράφων δέν άσχολεΐται πλέον με το φράγμα διότι από τότε που άρχισε το 1968, οί παππούδες του έχουν πεθάνει, οί γονείς του επίσης και ό ίδιος τελευταΐα δεν αισθάνεται καλά, άρκετούς φόρους πληρώσαμε.

Ευάγγελος Κουτσιμπέλας, Τρίκαλα

ρωδικαστηρίου είναι ευνοϊκές υπέρ της εκτροπής, το γεγονός ότι στο μεταξύ έχουν παρέλθει τέσσερα και πλέον χρόνια έχει αλλάξει δεδομένα τα οποία μπορεί να αποτελέσουν αφορμή για εμπλοκή του ζητήματος. Από τη μία έχουν αλλάξει κάποιοι περιβαλλοντικοί όροι με αποτέλεσμα να δημιουργούνται νέα ζητούμενα και από την άλλη υπάρχει το ζήτημα των σχεδίων διαχείρισης των υδατικών πόρων που έχει ολοκληρωθεί μεν ως προς τη διαβούλευση και τη συγκρότηση του αλλά δεν έχει εγκριθεί.

Σε κάθε περίπτωση η Θεσσαλία υπερασπίζεται τον εθνικό χαρακτήρα του έργου και ο περιφερειάρχης Κώστας Αγοραστός, όπως και εγγράφως το έχει επισημάνει τόσο στον πρωθυπουργό όσο και στους αρχηγούς των κομμάτων αλλά και στις πολιτικές ηγεσίες των εμπλεκόμενων υπουργείων, έχει υπογραμμίσει τη ζωτική σημασία του έργου για το μέλλον της Θεσσαλίας τόσο σε ό,τι αφορά στην άρδευση όσο πλέον και στην ύδρευση καθώς ιδιαίτερα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι νομοί Λάρισας και Μαγνησίας. Ενώ όπως έχει επισημάνει ο περιφερειάρχης είναι ένα έργο το οποίο «δεν πειράζει κανέναν», πέραν του ότι αν αφαιρεθεί στην τύχη του ένα έργο που είναι ολοκληρωμένο κατά 70% αυτό θα είναι επιζήμιο για την οικονομία της χώρας.

Χρήματα για τη συντήρηση σπαράγγων

«Η ασφάλεια των σπαράγγων στο οδικό δίκτυο της Περιφέρειας Θεσσαλίας είναι ένα ζήτημα για το οποίο έχουν γίνει παρεμβάσεις προς το αρμόδιο Υπουργείο για την καταβολή των αντίστοιχων πόρων. Εφόσον όμως οι πόροι αυτοί δεν έρχονται, με τις δικές μας δυνάμεις προσπαθούμε να κάνουμε ότι είναι δυνατό για να μην υπάρχουν προβλήματα στη συντήρησή τους» τόνισε ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Αγοραστός υπογράφοντας τη σύμβαση για το έργο «Φωτισμός – Συντήρηση – Φύλαξη Σπαράγγων Οδικού Δικτύου Τρικάλων» προϋπολογισμού 73.800 € Αντικείμενο του έργου είναι η εξασφάλιση των προϋποθέσεων ασφαλούς διέλευσης των οχημάτων όπως παρακάτω :

- A. Η συντήρηση – λειτουργία – φύλαξη και η αποκατάσταση των βλαβών όλων των Η-Μ εγκαταστάσεων των πέντε σπαράγγων που βρίσκονται στο οδικό τμήμα Μεσοχώρας – Αγίας Κυριακής
- B. Η συντήρηση – λειτουργία – φύλαξη και η αποκατάσταση των βλαβών όλων των Η-Μ εγκαταστάσεων της σήραγγας Γκρόπας
- Γ. Η συντήρηση – λειτουργία – φύλαξη και η αποκατάσταση των βλαβών όλων των Η-Μ εγκαταστάσεων της Γέφυρας Νέας Πεύκης και των εκατέρωθεν αυτής οδικών τμημάτων

Αυτή η φωτογραφία του Β. Χονδρού και το κείμενο που τη συνοδεύει είναι «ανηρτημένα» στο kaprotrikalon.blogspot.com. Τα δικά μου σχόλια περιττεύουν.

Στου Στέφου . . .

Ένα μόνο θα σας πω :

Στο τέλος της παρτίδας ο Στέφος πέταξε τα χαρτιά και είπε ότι δεν ξαναπαίζει δηλωτή με αυτούς .

Να τον πιστέψουμε ; ; ; ; ; ; ;

«Αλλοτινές μας εποχές , αλλοτινοί μας χρόνοι...»

Οι συλληφθέντες του Βελβεντού και ο κύκλος της βίας

Της **Αφροδίτης Γκόγκογλου***

Από την πρώτη ημέρα της σύλληψής τους και της κυκλοφορίας, στη δημοσιότητα, των φωτογραφιών τους, οι αντιδράσεις, από μέρος της ελληνικής κοινωνίας είναι μεγάλες, όσον αφορά τον ξυλοδαρμό που είναι εμφανές ότι υπέστησαν οι τέσσερις κατηγορούμενοι- συμμετέχοντες στην ληστεία που έγινε σε τράπεζα στο Βελβεντό της Κοζάνης. Οι Δημήτρης Πολίτης, Νίκος Ρωμανός, Ανδρέας Μπορζούκος και Γιάννης Μικαϊλίδης έχουν, εμφανώς, υποστεί κακοποίηση από τις αστυνομικές δυνάμεις που τους συνέλαβαν ενώ η προσπάθεια για ηλεκτρονική επεξεργασία των φωτογραφιών είναι επιεικώς ερασιτεχνική. Το στοίχημα, για μία ευνομούμενη δημοκρατική κοινωνία είναι να μπορεί να αντιμετωπίζει, ακόμα και όσους αντιτίθενται σε αυτήν, με όρους ανθρώπινους. Και αυτό το στοίχημα η ελληνική κοινωνία, τον τελευταίο καιρό, το έχει χάσει.

«Σχετικά με τον βασανισμό μας από τις δυνάμεις καταστολής, δεν θέλουμε να αποτελεί σημείο θυματοποίησης μας. Δεν περιμέναμε τίποτε διαφορετικό από τους εχθρούς της ελευθερίας. Ας μην ξεχνάμε πόσοι άνθρωποι έχουν συνθλιβεί στα αστυνομικά τμήματα και τις φυλακές τους. Τα σημάδια των βασανιστηρίων ας αποτελέσουν μια ακόμα αφορμή να μετουσιωθεί η οργή σε πράξη», ανέφεραν, σε επιστολή τους στο Indymedia, λίγα εικοσιτετράωρα μετά την σύλληψή τους οι τέσσερις κατηγορούμενοι ενώ από την πλευρά του, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη έκανε λόγο (μόνο, όμως, μετά τις αντιδράσεις μεγάλης περίδας του πολιτικού κόσμου) για συμπλοκή των τεσσάρων, κατά την διάρκεια της σύλληψής τους, με μέλη της ελληνικής αστυνομίας. Όλα αυτά, λίγο καιρό

μετά την καταγγελία στην εφημερίδα Guardian μελών αντιρατσιστικής κίνησης που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν βασανιστήρια μετά την σύλληψή τους από σε μοτοπορεία (μάλιστα, ο υπουργός Νίκος Δένδιας είχε, τότε, απειλήσει την Guardian με μηνύσεις οι οποίες, μάλλον, δεν έγιναν ποτέ), αλλά και την αθώωση των έξι από τους οκτώ κατηγορούμενους αστυνομικούς για την υπόθεση άγριου ξυλοδαρμού του Κύπριου φοιτητή Αυγουστίνου Δημητρίου στις 17 Νοεμβρίου του 2006, στη Θεσσαλονίκη (η γνωστή υπόθεση “ζαρντινέρα”).

Είναι δύσκολο, ακόμα και για τον πιο θετικά προσκείμενο στους θεσμούς, να γίνει πιστευτή η εκδοχή της αστυνομίας, ενώ τα αποτελέσματα της ΕΔΕ για τη υπόθεση του ξυλοδαρμού των συλληφθέντων στο Βελβεντό (που επιβεβαιώνουν την εκδοχή της συμπλοκής αστυνομικών- συλληφθέντων) δεν μπορούν παρά να αντιμετωπιστούν με καχυποψία. Ο Νίκος Δένδιας τον τελευταίο καιρό είναι ολοένα και περισσότερο εκτεθειμένος και εκθέτει, με τις ανακοινώσεις του, και τους θεσμούς του κράτους, και την κυβέρνηση. Από την μεριά των συλληφθέντων, πάλι, η καθολική τους άρνηση οποιασδήποτε συνεργασίας με τις Αρχές μόνο ως συνέπεια απέναντι στα “πιστεύω” τους μπορεί να ερμηνευθεί.

Και αυτό, σε συνδυασμό με τους μώλωπες στα πρόσωπά τους, αποτελεί έναν λόγο να τους δει κανείς με μεγαλύτερη συμπάθεια.

Από την ημέρα της σύλληψης, και της κυκλοφορίας των στοιχείων τους, αλλά και λεπτομερειών που έχουν να κάνουν με την προσωπική ζωή του καθενός τους, στα Μ.Μ.Ε., δύο είναι οι τρόποι αντιμετώπισης των συλληφθέντων και των πράξεών τους από τον Τύπο- ενδεχομένως και από την κοινωνία: ο πρώτος είναι αυτός της πλήρους απαξίωσης (“τα κακομαθημένα παιδιά των Βορείων Προαστείων που ‘την είδαν’ τρομοκράτες”) ενώ ο δεύτερος είναι αυτός της συμπάθειας- η οποία, όμως, επίσης υποθάλλει μία απαξίωση (ο όρος “τρομομπόμπιρες”, που έχει χρησιμοποιηθεί κατά κόρον για τους τέσσερις αναρχικούς υπονοεί και μία αφέλεια από μέρους τους, αλλά και μία άγνοια). Όσον αφορά, δε, τον Νικόλα Ρωμανό, πολύς λόγος έχει γίνει για την φιλία του με τον δολοφονημένο Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, αλλά και για την ιστορία της οικογένειάς του. Είναι τουλάχιστον άδικο, με δεδομένη την στάση τους, τέσσερις ενήλικες (νεαροί, αλλά σίγουρα ενήλικες) να απαξιώνονται με αυτό τον τρόπο ειδικά εφόσον από μέρους τους είναι τόσο ξεκάθαροι σε σχέση με τα “πιστεύω” τους και συνεπείς απέναντι σε αυτά. Προφανώς και θα αντιμετωπίσουν τις συνέπειες των πράξεών τους (και φαίνονται απόλυτα διατεθειμένοι να τις αντιμετωπίσουν) αλλά αυτές οι πράξεις τους είναι αποτέλεσμα των προσωπικών τους επιλογών και είναι σαφέστατα πολιτικές- είτε μας αρέσουν είτε όχι. Και το ερώτημα δεν είναι αν οι ίδιοι νιώθουν την παραμικρή ανάγκη να απολογηθούν για τις πράξεις τους (άλλωστε η τελευταία τους ανακοίνωση κάνει σαφή τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τα πράγματα), αλλά πώς είμαστε διατεθειμένοι εμείς, ως κοινωνία, να αντιμετωπίσουμε αυτούς που έχουν, σαν απάντηση, την βία.

Όταν μέσα στο Κοινοβούλιο έχουν εισέλθει (εκλεγμένοι, είναι η αλήθεια) νοσταλγοί του Χίτλερ, όταν το σύνθημα “να καεί, να καεί το

μ*****ο η βουλή” έχει ακουστεί από τα χείλη των περισσότερων συμμετεχόντων σε πορείες και διαδηλώσεις -ανεξαρτήτως πολιτικής προέλευσης-, όταν επικροτούμε τον καθένα που υποστηρίζει χωρίς ενδοιασμούς ότι “μία βόμβα μέσα στη Βουλή/ το Υπουργείο/ το Μέγαρο Μαξίμου θα μας σώσει”, είναι τουλάχιστον υποκριτικό να «πέφτουμε από τα σύννεφα» που η ένοπλη πάλη μπορεί να αποτελέσει απάντηση για κάποιους. Όταν ο Βασίλης Σαραλιώτης, συνεργός τους Επαμεινώνδα Κορκονέα στην δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, κυκλοφορεί εδώ και ενάμψι, περίπου, χρόνο ελεύθερος, είναι αφελές να έχουμε εμπιστοσύνη στους θεσμούς και είναι μάταιο να περιμένουμε ότι κάποιοι, από την γενιά του Δεκέμβρη του 2008, που σήμερα είναι 20- 25 ετών, δεν θα έχουν πειστεί ότι η βία είναι η μόνη λύση. Όταν, τόσο απροκάλυπτα, ο καθένας που ασκεί οποιουδήποτε είδους εξουσία είναι σε θέση να την καταχράζεται χωρίς να υποστεί τις συνέπειες είναι πλιού φαινότερο ότι η οργή θα εξακολουθήσει να επωάζεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Το θέμα είναι το πώς θα την διαχειριστούμε.

Οι τέσσερις συλληφθέντες της Κοζάνης μπορεί να κινούνται έξω από τα πλαίσια που ορίζει ο νόμος, αλλά αυτό δεν τους κάνει κάτι έξω από την κοινωνία μας. Είναι τέσσερις νέοι άνθρωποι που, μέχρι ενός σημείου τουλάχιστον, είχαν απόλυτα κανονικές ζωές. Δεν είναι παρίες, δεν προέρχονται από προβληματικά περιβάλλοντα ούτε από χαμηλές κοινωνικές τάξεις, όπου η παραιομία είναι σύνθετος φαινόμενο. Οι λόγοι που τους έκαναν να πιστεύουν ότι η ένοπλη πάλη είναι λύση βρίσκονται στον τρόπο λειτουργίας των θεσμών και εφαρμογής της δημοκρατίας. Και αν αυτοί οι λόγοι συνεχίσουν να υφίστανται δεν υπάρχει περίπτωση η βία να σταματήσει να αποτελεί απάντηση για κάποιους.

* Η Α. Γκόγκογλου είναι δημοσιογράφος, φίλη του περιοδικού

Ταξιδεύοντας στο χρόνο...

Επιμέλεια: **Θωμάς Μαντέλλος**

Πέρασαν κιόλας 25 ολόκληρα χρόνια, από τότε που ο ΓΛΑΒΑΣ κυκλοφόρησε για πρώτη φορά απ' το Σύλλογο Νεραϊδιωτών Αθήνας. Μια έκδοση που έμελλε να σημαδέψει την πορεία του Συλλόγου, αφού το περιοδικό έγινε πλέον αχώριστος σύντροφος των χωριανών. Ας θυμηθούμε λοιπόν μαζί οι παλιότεροι, κι ας γνωρίσουν οι νεότεροι, στιγμές, εικόνες, ειδήσεις, φέρνοντας το χρόνο 25 χρόνια πίσω. Μια ολόκληρη σχεδόν γενιά.

Ας μπούμε λοιπόν στις σελίδες του ΓΛΑΒΑ αναπολώντας κάποιες άλλες εποχές...

Για την επανέκδοσή του ο «Γ» έγραφε:

ΞΑΝΑΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ Ο «ΓΛΑΒΑΣ»!

Η σελίδα που διαβάζεις, φίλε αναγνώστη, δεν είναι η 3η του περιοδικού, αλλά η 175η! Γιατί ο «Γλαβάς» κυκλοφορεί τώρα ξανά, μετά από πέντε χρόνια διακοπής, με τη φροντίδα πια του Μορφωτικού και Εκπολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών Τρικάλων «Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ». Ο «Γ», λοιπόν της Νέας Περιόδου είναι η εξέλιξη του παλιού «Γλαβά», που κυκλοφόρησε για ένα χρόνο (Ιούλης '82 – Ιούλης '83, τεύχη 8) απ'τους χωριανούς μας Κώστα Θ:Χρηστάκη και Βασίλη Κ.Μαντέλλο. Το χαρακτηριστικό του περιοδικού τότε ήταν το σατιρικό περιεχόμενο, ενώ τώρα είναι ο εμπλουτισμός του με εμπειρία, καινούργια σκέψη και πολλήφαντασία. Σχετικό με την καινούργια κυκλοφορία είναι το παρακάτω κείμενο:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ

Πέρασαν πέντε χρόνια από τότε που ο «ΓΛΑΒΑΣ», έκδοση μηνιαία, δύο φερέλπιδων νέων, κάτω απ' το βάρος οικονομικών δυσκολιών κυρίως, σταμάτησε να κυκλοφορεί στανεραϊ-

διώτικα χέρια. (Σ'όλο αυτό το διάστημα πάντως, ο άλλος Γλαβάς «κυκλοφορούσε» στα χωράφια των Νεραϊδιωτών, σ'αυτά τα ελάχιστα που έχουν απομείνει).

Η άνοδος στο Δ.Σ. του Συλλόγου νέων σ τ ε λ ε χ ώ ν,

είχε σαν αποτέλεσμα τη σύλληψη της ιδέας επανέκδοσης του «ΓΛΑΒΑ». Η νέα έκδοση θα έχει περίπου την παλιά μορφή, και δε θα λειτουργεί αυτόνομα, αλλά ως όργανο πλέον του Συλλόγου και περισσότερο σοβαρή.

Θάθελα εδώ να κάνω μια ευχή. Αυτή τη φορά ο «ΓΛΑΒΑΣ» να έχει τόση ζωή, όση κι ο Σύλλογός μας. Βέβαια, αυτό προϋποθέτει δύο κύρια στοιχεία: Οικονομική και ιδιαίτερα ηθική υποστήριξη.

Νέο Δ.Σ. στο Σύλλογο.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ στις ...100 ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ

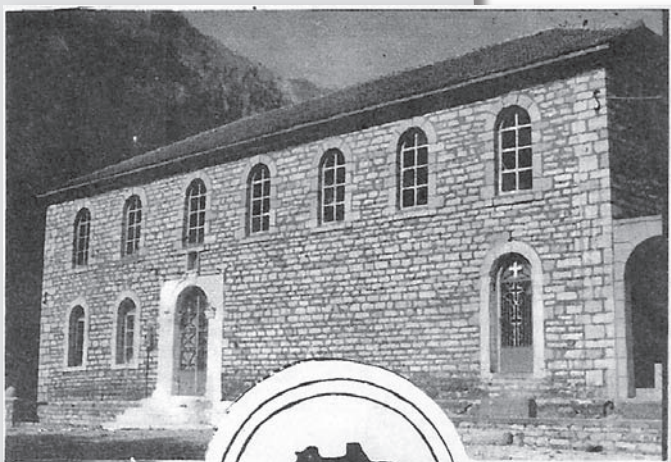
Στις 8 του Νοέμβρη 1987, που έγιναν αρχαιρεσίες στο Σύλλογό μας, πλειοψήφισαν επτά νέοι, εκφραστές μιας καινούργιας αντίληψης, προταθέντες από μια κίνηση που προηγήθηκε και που κατάρτισε σε γενικές γραμμές ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα. Η κίνηση αυτή συντέλεσε αποτελεσματικά στην αύξηση των μελών.

Το νεοεκλεγμένο Διοικ. Συμβούλιο, αφού έδωσε περισσότερο βάρος στην εγγραφή νέων μελών (για πρώτη φορά γράφτηκαν γυναίκες στο Σύλλογο, καθώς και γαμπροί και νύφες των Νεραϊδωτών), ήρθε σ'επαφή με όλους τους γειτονικούς Συλλόγους με σκοπό να προχωρήσει ανάμεσά τους η συνεργασία.

Η πρώτη ενέργεια του Δ.Σ. ήταν η κατάθεση στεφανιού στο Πολυτεχνείο (17.11.87) για να τιμηθεί έτσι κι απ'τη μεριά του Συλλόγου μας η εξέγερση του Νοέμβρη του '73 ενάντια στη χούντα. Η δεύτερη ενέργεια ήταν η έκδοση ημερολογίου με επτά όμορφες φωτογραφίες απ'τη Νεραίδα, μία ομολογουμένως άριστη δουλειά. Αυτά γίνανε το Νοέμβρη.

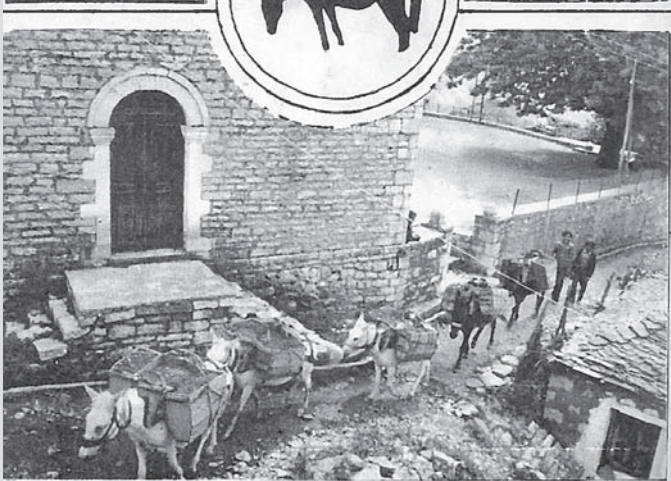
Το Δεκέμβρη αποφασίστηκε η έκδοση – για πρώτη φορά – ατζέντας του Συλλόγου, με τα τηλέφωνα όλων των μελών με σκοπό τη διευκόλυνση κυρίως της επικοινωνίας μεταξύ τους και την τόνωση της επαφής με το Σύλλογο.

Στις αρχές του χρόνου (17 του Γενάρη), πάλι για πρώτη φορά, κόπηκε η πρωτοχρονιάτικη πίτα σε μια γιορτή απλή, σεμνή κι όμορφη, που παραβρέθηκαν πάνω από εκατό χωριανοί. Στο τέλος της εκδήλωσης μοιράστηκαν δώρα στα μικρά παιδιά. Μέσα στο Γενάρη επίσης στάλθηκε από το Δ.Σ. συγχαρητήριο μήνυμα στο Σοβιετικό ηγέτη Μιχαήλ Γκορμπατσώφ για τις τελευταίες επιτυχίες του στο ζήτημα της ειρήνης και του αφοπλισμού, πιστεύοντας πως η ειρήνη είναι υπόθεση όλων των ανθρώπων, και ότι γι'αυτήν πρέπει ν'αγωνίζεται κάθε κυβέρνηση, κάθε κόμμα, κάθε μαζικός φορέας είτε λέγεται σωματείο, είτε τοπική αυτοδιοίκηση, είτε πολιτιστικός σύλλογος. Πολιτισμός χωρίς ειρήνη δε νοείται.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΠ'ΤΗ ΝΕΡΑΙΔΑ

Ο χορός στην "Όμορφη Νύχτα"

Στις 16 του Νοέμβρη αποφασίστηκε η ετήσια χοροεσπερίδα του Συλλόγου να γίνει στο κέντρο «Όμορφη Νύχτα» (12.2.88), γιατί συγκέντρωνε τις καλύτερες προϋποθέσεις.

Το Δ.Σ. προμηθεύτηκε αρκετά δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά, γυρνώντας από μαγαζί σε μαγαζί, σε Αθήνα και Πειραιά, χωρίς ο Σύλλογος να ξοδέψει ούτε μια δραχμή για δώρα. Όλα ήταν προσφορές. Ο χορός διαφημίστηκε από νωρίς και οι προσκλήσεις διανεμήθηκαν έγκαιρα. Ο χορός σημείωσε επιτυχία κι έκαμε το Σύλλογο να μπορεί να σταθεί στα πόδια του (από οικονομικής πλευράς).

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν 440 άτομα. Ήρθαν κι άλλοι, αλλά έφυγαν, γιατί δεν υπήρχαν άλλες προσκλήσεις.

Η εκδήλωση άρχισε με τον «ύμνο της ειρήνης» του Γ. Μαρκόπουλου (από κασέτα) κι ομιλία του Προέδρου Δημ. Παφύλη. Ακολούθησε φαγοπότι και τρικούβερτο γλέντι με τη Γλυκερία, το Μητσάκη και το συγκρότημα ΖΙΚ-ZAK.

Απ'τους επίσημους παραβρέθηκαν οι βουλευτές Τρικάλων Χρήστος Οικονόμου (ΠΑΣΟΚ) και Σωτ. Χατζηγάκης (Ν.Δ.). Ο βουλευτής Αθαν. Δερβέναγας (Ν.Δ.) έστειλε τηλεγράφημα. Παραβρέθηκε επίσης ο Πρόεδρος της Κοινότητας Νεραΐδας Γιάννης Νίκου, ο αντιπρόεδρος Γιώργος Μαντέλλος και οι Σύμβουλοι Χαράλαμπος Καρακώστας και Χρήστος Καραγκούνης. Επίσης κι ο Γραμματέας της Κοινότητας Γιώργος Οικονόμου. Ακόμα ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κορυφής Θαν. Κουρεμένος, ο Πρόεδρος του Αρτινού Συνδέσμου Νεραϊδιωτών Νίκος Αθανασιάδης με μέλη του Δ.Σ., αντιπροσωπείες των Συλλόγων Παχτουρίου, Λαφίνας, Αετού, Κορυφής, Ματονερίου Καλαμπάκας, καθώς κι ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ασπροποταμιτών Κ. Καυκιάς.

«ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ»: Η ομάδα του Προέδρου Δημ. Παφύλη. Από αριστερά: Θωμάς Μαντέλλος, Βάσω Χρηστάκη, Δημήτρης Παφίλης, Κώστας Γιώγας, Κώστας Χρηστάκης, Αποστόλης Καρακώστας.

Κοινοτικά Νέα (Πρόεδρος: Γιάννης Νίκου)

Από πληροφορίες που έχουμε απ'την Κοινότητα, εγκρίθηκε προϋπολογισμός ύψους 24.000.000 δραχμών για τη διάνοξη του δρόμου Νεραΐδας-Θεοδωριάνων. Η έναρξη των εργασιών δεν έχει προσδιοριστεί ακόμα. Θα δοθούν; Περιμένουμε.

Η Κοινότητα πήρε απ'το Νομαρχιακό Ταμείο το ποσό των 3.300.000 δρχ. Οι 600.000 δραχμές θα διατεθούν στη Λαφίνα και για διάφορες ανάγκες της Νεραΐδας οι υπόλοιπες. Γίνονται ενέργειες απ'την Κοινότητα να προχωρήσει ο αγροτικός δρόμος μέχρι τη βρύση της Νεραΐδας.

Στις αρχές Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε στα Τρίκαλα στο «ΑΧΙΛΛΕΙΟ», παρουσία του κ. Νομάρχη, του περιφερειάρχη κ. Πανούτσου, των βουλευτών κ.κ. Οικονόμου και Χατζηγάκη, καθώς και όλων των δημάρχων και προέδρων του νομού, Νομαρχιακό Συμβούλιο, όπου συζητήθηκαν τα προβλήματα που απασχολούν τις Κοινότητες.

Απ'την Κοινότητά μας μίλησε ο αντιπρόεδρος Γ. Μαντέλλος κι επισήμανε τρία θέματα:

Τη βιωσιμότητα του χωριού, τη βατότητα του δρόμου μέχρι Νεραΐδα και τη διάθεση χρηματικού ποσού απ'το νομαρχιακό ταμείο για τη διαμόρφωση και την περιφράξη του γηπέδου.

Νεράιδα, ΦΛΕΒΑΡΗΣ: Ο ΚΑΙΡΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Βαρομετρικό χαμηλό κινούμενο από Αρέντα προς Κριάκορα, επηρέασε δυσμενώς τον καιρό το Φλεβάρη. Άνεμοι θυελλώδεις 12 μπωφόρ, θερμοκρασία -10/-20.

Ας αφήσουμε κατά μέρος την ΕΜΥ, και να πούμε ότι ο καιρός στο χωριό το μήνα Φλεβάρη, ήταν γενικά καλός. Τουλάχιστον το πρώτο 20ήμερο. Υπήρχαν διαστήματα με λιακάδα, αλλά και βροχή. Το πρώτο χιόνι, κι αυτό λίγο, έκανε την επίσκεψή του κατά τις 20 του μήνα, αλλά μέχρι τ' <<Αλώνια>>.

Στις 24 το βράδυ, χιόνισε ξανά και «τόστρωσε» για τα καλά μέχρι και την Αγία Κυριακή, το ύψος του χιονιού ξεπέρασε τους 20 πόντους. Την επομένη είχε βροχή και δυνατό αέρα «διανθισμένοι» με κοκκορόχινο.

ΓΛΑΒΑΣ
σελ. 31

ΓΛΑΒΑΣ

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1988
ΤΕΥΧΟΣ 1 (9)

Σελίδες 32

Νέα Περίοδος
1ος Χρόνος

Μηνιαίο περιοδικό
του Μορφωτικού & Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Νεραϊδιωτών Τρικάλων «Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ»

Τυπώνεται στην Αθήνα και διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή που αποτελούν οι:

Κώστας Χρηστάκης
Θωμάς Μαντέλλος
Αποστόλης Καρακώστας
Γιάννης Μαντέλλος
Θανάσης Χρηστάκης
Χρήστος Μαντέλλος

Ο «Γλαβάς»
κυκλοφορεί
στο τέλος
κάθε μήνα

Επιστολές στη διεύθυνση:
Αποστολή Καρακώστα
Ηρακλειδών 62 118 15
Θησείο ΑΘΗΝΑ
Επιταγές στη διεύθυνση:
Κυριάκο Καρακώστα
Στουρνάρα 10 (Καφενείο)
106 83 ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή
για
εξάμηνο:
1000 δρχ.

Ειδησούλες απ'τη Νεράιδα

- Το λεωφορείο απ'τα Τρίκαλα πάει τρεις φορές τη βδομάδα μέχρι τη Μεσοχώρα (Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή, ώρα αναχώρησης 09.30). Το Σάββατο και την Κυριακή δεν έχει λεωφορείο. Γιατί;
- Το γκρέιντερ «καθάρισε» το δρόμο μέχρι τη Σκάλα (μετά τη στροφή για Κορυφή) και γύρισε πίσω. Πιο πάνω όμως υπάρχει και άλλο ένα ξεχασμένο χωριό; Η Νεράιδα. Δεν το γνωρίζουν οι αρμόδιοι;
- Τι λένε γι'αυτό ο Πρόεδρος της Κοινότητας, η Νομαρχία, οι Βουλευτές της περιοχής; Ή μήπως είναι λεπτομέρεια; Πάντως εκεί, σ'όλη τη διάρκεια του χειμώνα, «χτυπούσαν» 35 καρδιές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Στις 13 του Φλεβάρη η Ρίτα Αλειφτήρα, Σύζυγος του Μάκη Αλειφτήρα, γέννησε αγοράκι στην Αθήνα. Στα Τρίκαλα το ζευγάρι Μαρία και Χρήστος Καρακώστας (Πένιας) απόκτησε κοριτσάκι, στις 14 Φλεβάρη. Να τους ζήσουν...

ΤΟ ΧΩΡΙΟ “ΝΕΡΑΪΔΑ”

Γράφει ο Γιώργος Ζάχος

1. Η θέση του

Το χωριό “Νεραΐδα” Τρικάλων βρίσκεται στα όρια των Νομών Άρτας-Τρικάλων και είναι χτισμένο σε μια πλαγιά, στην προέκταση των Τζουμέρκων προς τα ανατολικά. Έχει υψόμετρο 1.100μ. και θέα προς τον Ασπροπόταμο (Αχελώο) νότια στο βάθος.

2. Ιστορική αναδρομή

Με το παλιό όνομα “Γρεβενοσέλι” αναφέρεται σ’ένα χρυσόβουλο του Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ανδρόνικου Παλαιολόγου το 1336 μ.Χ., με το οποίο καθορίζονταν τα όρια της Μητρόπολης Σταγών (Καλαμπάκας). Αυτό αποδεικνύει, όπως βέβαια και πολλά ευρήματα, ότι ο τόπος αυτός κατοικήθηκε πολλά χρόνια πριν στο βάθος των αιώνων. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν άλλες ιστορικές μαρτυρίες, οπότε μόνο εικασίες μπορούμε να κάνουμε για την ιστορία του χωριού, στηριζόμενοι στην παράδοση και σε κάποια ευρήματα. Βρέθηκαν ταφόπλακες, οστά και άλλα αντικείμενα που μαρτυρούν για την ύπαρξη νεκροταφείου, στη θέση παλιοκλήσι, απέναντι από το Μοναστήρι της Αγίας Κυριακής. Φαίνεται λοιπόν ότι στη θέση αυτή χτίστηκε ο πρώτος οικισμός και μαζί ένας μικρός

ναός αφιερωμένος στην Αγία Τριάδα. Ήταν σύννηθες, εκείνη την εποχή, να χτίζονται ναοί αφιερωμένοι στην Αγία Τριάδα, όπως υπάρχει και στα γειτονικά Θεοδώριανα.

Η ιστορία του πρώτου αυτού οικισμού ήταν στενά συνδεδεμένη με το ιστορικό Μοναστήρι της Αγ. Κυριακής. Το Μοναστήρι αυτό, που πρέπει να χτίστηκε πριν από την άλωση της Πόλης (1453 μ.Χ.), ήταν ανέκαθεν το θρησκευτικό κέντρο της περιοχής, όπως προκύπτει από τα ευρήματα και την παράδοση. Βρέθηκαν τμήματα του παλαιού υδραγωγείου με πήλινες σωληνώσεις που χρονολογούνται, τουλάχιστον, από το 1.500 μ.Χ. Κατά την παράδοση είχε πολλούς μοναχούς και κοπάδια από αιγοπρόβατα. Αλλά και σήμερα η προσέλευση πολλών προσκυνητών και από μακρινές περιοχές, όπως και η παρουσία χιλιάδων ανθρώπων στη γιορτή της Αγ. Κυριακής, επιβεβαιώνουν την παράδοση για την τεράστια ακτινοβολία του.

Φαίνεται ότι το Μοναστήρι αυτό καταστράφηκε, μάλλον, από κατολίσθηση και το τελευταίο που χτίστηκε πυρπολήθηκε από τους Γερμανούς, το 1943, όπου βρήκαν φρικτό θάνατο 13 αντάρτες του ΕΔΕΣ, που ήταν τραυματίες. Δυστυχώς μαζί κάηκε και ο “Χρονογράφος” δηλαδή το βιβλίο στο οποίο ο εκάστοτε ηγούμενος έγραφε την ιστορία της εποχής του.

Χάθηκε ένας ανεκτίμητος θησαυρός.

Οι κάτοικοι του χωριού μας, με εθελοντική προσωπική εργασία, ξανάχτισαν, αμέσως, το Μοναστήρι στη μορφή που είναι σήμερα. Στα μετέπειτα χρόνια έγιναν κάποιες προσθήκες και διαμόρφωση του αύλιου χώρου. Δεν πρέπει να υπήρχε παλιότερος οικισμός στην περιοχή, γιατί θα περνούσε απ’αυτόν ο δρόμος κι όχι από την περιοχή ψηλά στο βουνό, στη θέση Γκαλντερούμπα, όπου βρέθηκαν μεγάλες πλάκες τοποθετημένες σε γκαλντερίμι. Ίσως θα είναι απομεινάρια ενός εμπορικού ή στρατιωτικού δρόμου από τη Ρωμαϊκή εποχή.

Η ανάγκη για νερό, αλλά κύρια για περισσότερη καλλιεργήσιμη γη, ώθησε τους κατοίκους του πρώτου οικισμού στο ξωκλήσι, στα χρόνια που ακολούθησαν, να εκχερσώσουν τη δασώδη περιοχή και να χτίσουν καινούριο οικισμό στη θέση Καλύβια, κάτω από το σημερινό νεκροταφείο. Μαζί έχτισαν και δύο εκκλησίες, αφιερωμένες στην υπεραγία Θεοτόκο (μάλλον αυτή που καταστράφηκε στο σεισμό του 1967) και στην Αγία Παρασκευή, στη γιορτή της οποίας τελούσαν και το πανηγύρι.

Αυτή την παράδοση συνεχίζουμε κι εμείς σήμερα.

Οι κάτοικοι εγκατέλειψαν, ίσως, αυτό τον οικισμό εξ’ατίας κάποιας κατολίσθησης ή καταστροφικής εκτροπής του Γλαβά, στη διάρκεια κάποιας βαρυχειμωνιάς, οπότε δημι-

ουργήθηκε νέος οικισμός, στη θέση που είναι το χωριό μας σήμερα. Πότε έγινε αυτό είναι άγνωστο. Σίγουρα όπως πριν από το 1779 μ.Χ., που πέρασε και κήρυξε στους κατοίκους του χωριού ο Κοσμάς ο Αιτωλός στην πηγή του Γλαβά.

3. Φυσικές ομορφιές

Αυτό που χαρακτηρίζει το φυσικό περιβάλλον του χωριού είναι οι πολλές πηγές, με το δροσερό και κρυστάλλινο νερό. Η σπουδαιότερη πηγή είναι του Γλαβά, δίπλα στο χωριό, που κυλά με ορμή τα νερά, λόγω της απότομης κατωφέρειας του εδάφους και σε συνδυασμό με το δροσερό αεράκι από τα πανύψηλα πλατάνια, σαν πνοή Θεού, δροσίζει, σαγηνεύει και ξεκουράζει τον επισκέπτη.

Στο βόρειο μέρος, οι δύο επιβλητικοί όγκοι Κριάκουρας και Φούρκα, φαντάζουν σα δύο ακοίμητοι φρουροί του χωριού. Ενώνονται σε μία χούνη, απ’όπου ανοίγεται μια φανταστική λεκάνη, που διευρύνεται νότια και καταλήγει στον Ασπροπόταμο. Τη βάση αυτής της λεκάνης διασχίζει ο Γρεβενίτης, που ενώνει τα νερά του με τη Γκούρα Θεοδωριάνων και μαζί, στα προϊστορικά χρόνια, βοήθησαν τον Αχελώο ν’ανοίξει το στενό της σκάλας.

Στη δυτική πλευρά του Γρεβενίτη όλος, σχεδόν, ο ορεινός όγκος κατακλύζεται από το πράσινο, με κυρίαρχη την υγρή βλάστηση, τις διακοπτόμενες δενδροστοιχίες των ελάτων ψηλότερα, πυκνές και αραιές, που δίνουν την αίσθηση αφάνταστης φυσικής ομορφιάς.

Στην ανατολική πλευρά του Γρεβενίτη υψώνεται, κατακόρυφα, με θέα προς το χωριό, ένα βουνό απογυμνωμένο από βλάστηση, σχεδόν βραχώδες, διάσπαρτο από ομοιόμορφες αυλακώσεις. Οι αυλακώσεις αυτές μετατρέπονται σε χείμαρρους και κατά τους χειμερινούς μήνες δημιουργούν γραφικούς

ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ – ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ – ΦΙΛΕΛΛΗΝ

Επιμέλεια Χρ. Ντίνος

Φιλέλληνας (*Μείλων Ελληνικό Λεξικό ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ – ΦΥΤΡΑΚΗΣ*): Ξένος που αγωνίσθηκε στο πλευρό των Ελλήνων κατά την επανάσταση του 1821.

Φιλέλληνες (*Νεώτατον Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας του Χ. ΜΗΧΙΩΤΗ*): Όσοι εβοήθησαν την ελληνικήν επανάσταση του 1821 και τους εθνικούς αγώνες υπέρ του αλύτρωτου Ελληνισμού και υποστήριξαν τα εθνικά μας δίκαια.

Φιλέλλην (*Επίτημο Λεξικό ΗΛΙΟΥ*): Όνομα ξένων οίτινες κατά τον αγώνα του 1821 εξεδήλωσαν την αγάπη προς την Ελλάδα με ηθικήν και υλικήν υποστήριξιν ή κατήλθον εις την Ελλάδα και έλαβον μέρος δια των όπλων εις τον αγώνα.

Ο Κυριάκος Σιμόπουλος στο τετράτομο ιστορικό έργο του-πώς είδαν οι Ξένοι την Ελλάδα του 21-επισημαίνει:

«Οι ξένοι που κατέφθασαν στην Ελλάδα, αμέσως μετά την επανάσταση αλλά και κατά τη διάρκεια του Αγώνα, ήταν πρώτα-πρώτα εθελοντές, οι λεγόμενοι Φιλέλληνες.

Απόστρατοι αξιωματικοί, φιλελεύθεροι ή καταδικωμένοι, αποτυχημένοι ή τυχοδιώκτες που έτρεχαν όπου ακούγοταν τουφέκι-στη Νότια Αμερική ή στην Ισπανία, στην Ιταλία ή στην Ελλάδα-για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους κάτω από οποιαδήποτε σημαία, ακόμα και την ημισέληνο του σουλτάνου Μαχμούτ ή του Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου, ελπίζοντας πολεμική δράση, που θα εξασφάλιζε γρήγορη σταδιοδρομία και πλούτο.

Θερμοκέφαλοι, ρομαντικοί, ενθουσιώδεις, αρχαιολάτρες και όψιμοι σταυροφόροι. Απόκληροι και ξεπεσμένοι. Ακόμα και θανατοπονίτες. Έμποροι όπλων και πυρομαχικών και καιροσκόποι που σχεδίαζαν να δημιουργήσουν στην Ελλάδα κερδοφόρες επιχειρήσεις. Τραπεζίτες ανυπόμονοι για αποδοτικές επενδύσεις. Άνεργοι που ζητούσαν θέσεις, κοι-

νωνικά κατακάθια, αγύρτες και απατεώνες. Ένας κόσμος, περιέργων μεταναστών όλων των τάξεων, επαγγελματιών, ιδεολογιών, ταξίδευαν στην Ελλάδα, τη Γη της Επαγγελίας, με τις μεγάλες ευκαιρίες και τον ανεκμετάλλευτο πλούτο...

Πράκτορες μυστικών υπηρεσιών για την οργάνωση κατασκοπευτικών δικτύων. Πληροφοριοδότες μεταμφιεσμένοι σε φιλέρευνους περιηγητές. Αληθινοί ή αυτοχρισμένοι λοχαγοί και ταγματάρχες ευρωπαϊκών στρατών, με στολές δικών τους εμπνεύσεων και με παράσημα αυθεντικά ή ψεύτικα, δανεισμένα ή αγορασμένα, αυτοσχέδιοι κόμητες και βαρώνοι, ψευτοεφευρέτες όπλων μαζικής καταστροφής.

Θα παραμείνουν στην Ελλάδα άλλοι μερικούς μήνες, άλλοι χρόνια. Πολλοί θα χάσουν τη ζωή τους. Ελάχιστοι σε μάχες. Οι περισσότεροι από τις αρρώστιες, τις κακουχίες, τις επιδημίες ή τις μονομαχίες. Κάμποσοι θα καταλήξουν στην Τουρκία ή την Αίγυπτο».

κάθε φωτογραφία ... χίλιες αναμνήσεις

του Σπύρου Νεραϊδιώτη

Ο γάμος και το πανηγύρι στη Νεράιδα αποτελούν τα κορυφαία γεγονότα για την τοπική κοινωνία του χωριού. Θυμάμαι ήταν Ιούλης του 1984 όταν παντρεύονταν ο Πένιας (Χρήστος Καρακώστας) με τη Μαρία Χήτα.

Στο σπίτι του γαμπρού είναι συγκεντρωμένοι όλοι οι καλεσμένοι. Τα όργανα παίζουν διάφορα τραγούδια. Στη συνέχεια ξεκινάνε όλοι μαζί για το σπίτι του νονού. Πηγαίνουν να πάρουν το νονό, τον Κώστα Ζαρονίκο. Μπροστά ο γαμπρός, με τον Παντελή Παπαγιαννέλο να τον έχει πιασμένο από το μπράτσο, τα όργανα να παίζουν μαντινάδες και διάφορα άλλα τραγούδια και όλοι οι καλεσμένοι να τραγουδούν.

Φτάνοντας στο σπίτι του νονού, αυτός τους καλωσορίζει, αγκαλιάζεται με το γαμπρό, φιλιούνται σταυρωτά και, στη συνέχεια, γυρίζουν πίσω στο σπίτι του γαμπρού, για να ξεκινήσουν τη διαδικασία του ξυρίσματος. Το ξύρισμα του γαμπρού εκείνα τα χρόνια ήταν ολόκληρη ιεροτελεστία.

Με τον ερχομό του νονού στο σπίτι του γαμπρού, αρχίζει και το ξύρισμα στην αυλή του σπιτιού. Κάποιος λέει: «άιντι τώρα να ξουρίσουμε του γαμπρό». Το ξύρισμα του γαμπρού γίνεται με μεγάλη επισημότητα. Ο Πένιας κάθεται σε μια καρέκλα, του βάζουν μια πετσέτα μπροστά στο στήθος του, για να μη λερωθεί, και στα γόνατά του ένα ταψί. Ο μπαρμπέρης ο Γιάννης Ζάχος, ακονίζει το ξουράφι του και φκιάνει σαπουνάδα. Με την πρώτη ξουραφιά του μπαρμπέρη αρχίζουν

τα όργανα και όλοι μαζί τραγουδούν το τραγούδι:

Ασπροσυννέφιασε ο ουρανός
και ρίχνει ο Μάης μια βροχή.
Παίρνει ο γαμπρός και λούζεται
και μοσχομπερμπερίζεται.
Ξουράφια από τα Γιάννενα
κι ακόνια από την Πρέβεζα.
Για σπούδιαξε, μπαρμπέρη μου,
για σπούδιαξε το χέρι σου,
για να ξουρίσεις το γαμπρό
αυτό το νιο τον όμορφο.

Τραγούδι ελεύθερου ρυθμού, που αναφέρεται στο ξύρισμα του γαμπρού. Η λαϊκή μούσα θέλει το μήνα Μάη, μήνα της άνοιξης, της νιότης, της αναγέννησης της φύσης, να γεμίζει ο ουρανός με άσπρα σύννεφα, που είναι το χρώμα της χαράς, και στη συνέχεια να ρίχνει μια καθαρή και σιγανή βροχή, μυρωδάτη από το άρωμα των άφθονων λουλουδιών της φύσης, που βρίσκεται σε οργασμό. Με αυτή τη βροχή ο γαμπρός λούζεται και μοσχομπερμπερίζεται. Τα ξουράφια είναι από τα Γιάννενα, την πόλη των θρύλων και των παραδόσεων, που ήταν «πρώτα στ' άρματα, στα γρόσια και στα γράμματα» και με παράδοση στην αργυροχρυσοχοΐα, ενώ τα ακόνια είναι από την Πρέβεζα, ένδειξη της επιρροής που δέχτηκαν τα Τζουμέρκα από τα Ηπειρώτικα ήθη και έθιμα. Η ώρα του ξυρίσματος είναι ιερή, γι' αυτό η λαϊκή μούσα προστάζει το μπαρμπέρη να βάλει όλη την

τέχνη του για να ξουρίσει το γαμπρό, αυτό το νιο τον όμορφο.

Εκείνη τη στιγμή η ατμόσφαιρα τριγύρω είναι συγκινησιακά φορτισμένη. Η μάνα του

γαμπρού, η Πηνελιά και τα αδέρφια του, βουρκώνουν. Θυμούνται τα χρόνια που πέρασαν μαζί. Φέρνουν στον τους τις όμορφες αλλά και τις δύσκολες στιγμές της ζωής τους, γιατί οι οικογένειες ήταν πολύ δεμένες εκείνα τα χρόνια. Τον θυμούνται μικρό και πλημμυρίζουν από χαρά τώρα που γίνεται γαμπρός και κάνει δική του οικογένεια, νοικοκυριό δικό του. Ο πατέρας του ο Μήτσιο Φάνης, προσπαθεί να κρύψει και αυτός τη συγκίνησή του, σκουπίζοντας στα κλεφτά ένα μικρό δάκρυ στα μάτια του.

Στη συνέχεια, ενώ ο μπαρμπέρης εξακολουθεί να ξουρίζει το γαμπρό και οι καλεσμένοι να τραγουδούν, περνούν στη σειρά σιγά – σιγά όλοι μαζί από μπροστά του, τον σταυρώνουν με ένα νόμισμα στο μέτωπο και του εύχονται «καλά στέφανα», «η ώρα η καλή», αφήνοντας το νόμισμα μέσα στο ταψί. Αφού ολοκληρωθεί το ξύρισμα, ο γαμπρός παίρνει από το ταψί λίγα χρήματα, κερνάει το μπαρμπέρη και τα όργανα και, στη συνέχεια, μπαίνει μέσα στο σπίτι για να φορέσει τη γαμπριάτικη φορεσιά. Οι συγγενείς του έχουν έτοιμο το άλογό του. Το στρώνουν με άσπρη φλοκωτή και από πάνω ρίχνουν κεντητό άσπρο σεντόνι. Πάνω από το σεντόνι βάζουν ένα κεντητό μαξιλάρι, που είναι δεμένο με μια ζώνη επίσης κεντημένη. Το καπίστρι του αλόγου είναι στολισμένο με μαντζουράνες. Αφού ετοιμαστεί ο γαμπρός, το συμπεθερικό

ξεκινάει για το σπίτι της νύφης και όλοι μαζί τραγουδάνε. «Ας παν' να ιδούν τα μάτια μου πώς τα περνάει η αγάπη μου».

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ

Δεν είναι κρίμα κι άδικο, δεν είναι κι αμαρτία,
 να 'ναι κομμάτια χίλια δυο του τόπου η κοινωνία;
 Κρίμα που μάθαν γράμματα και είναι μορφωμένοι,
 ο κόσμος ένα πλόχερο να 'ναι διαιρεμένοι.
 Ν' αφήσουν τους εγωισμούς, τις σουφλισιές στη μπάντα!
 Ψεύτικος είναι ο ντουνιάς για ολ'νούς χτυπάει η καμπάνα.
 Να μάθουνε για τους παλιούς, που είναι ξεχασμένοι,
 τον τόπο τους πονούσανε κι ήταν αγαπημένοι.
 Φτωχοί ήταν κι αγράμματοι, με σεβασμό μεγάλο
 και μες σε δύσκολες στιγμές βόηθαε ένα τον άλλο.
 Μα όμως και για το χωριό απ' το υστέρημά τους
 στο τέμπλο του Αη Γιώργη μας γράφεται τ' όνομά τους.
 Οι υποχρεώσεις του χωριού απ' τ'ς χωριανούς βγαλμένες,
 δε φέρνανε αντίρρηση, απ' όλους πληρωμένες.
 Δεν ήτανε με χρήματα αλλά με καλαμπόκι,
 μα όμως με τη λογική κανείς δεν έλεε όχι.
 Πρώτα στον αγροφύλακα και δεύτερα στο γύφτο,
 στο μύλο και στις εκκλησιές πρόθυμοι στο ετήσιο.
 Ας μάθουν οι νεώτεροι πώς ήταν το χωριό μας,
 πώς ήταν και πώς έγινε απ' τ' αλαφρό μυαλό μας.
 Σεις οι γραμματιζούμενοι κι οι πολυμορφωμένοι,
 προχώρησε ο σατανάς κι είστε διαιρεμένοι.
 Σκεφτείτε το βαθύτερα, γίνετε όλοι ένα
 θα φύγουμε απ' τη ζωή, αυτό δεν είναι ψέμα.
 Μαθαίνουνε κι οι πρόγονοι που κείτονται στον Άδη,
 τους απογόνους σκέφτονται και κλαίνε κάθε βράδυ.
 Μα η πόρτα είναι σφαιλιστή, κλειδοαμπαρωμένη
 κι όποιος περάσει από κει, πίσω δεν ξαναβγαίνει.
 Στον ύπνο στέλλουν μήνυμα, τη γνώμη τους ν' αλλάξουν
 κι ό,τι έγινε στο παρελθόν όλα να τα ξεχάσουν.

Να πεταχτούνε τ'άρματα, να σπάσουν τα σπαθιά τους,
 να μάθουνε καλύτερα πώς ήταν η γενιά τους,
 πώς ήτανε οι ρίζες της, πώς ήταν το κορμί της,
 πώς ήταν τα κλωνάρια της και πώς είν'οι καρποί της.
 Παρακαλούνε το Θεό όλους να σας φωτίσει
 κι όποιος στον Άδη κατεβεί δε θα ξαναγυρίσει.
 Εγώ κρατάω απ'τους παλιούς και της Νεράιδας θρέμμα,
 αξίζει ο τόπος μας, παιδιά, κι αυτό δεν είναι ψέμα.
 Κάν'τε τον τόπο να χαρεί, η Νεράίδα μας ν'ανθίζει
 κι από τα γύρω τα χωριά αυτή να ξεχωρίζει.
 Να 'χουν οι γέροντες χαρά κι οι νέοι μας ελπίδα,
 μη σας πλανεύει η ξενιτιά, είναι γλυκιά η πατρίδα.
 Ο τόπος μας μας καρτερεί πρασινοφορεμένος
 κι από τον πάτο ως την κορφή λουλούδια φορτωμένος.
 Αυτός μας δίνει τη χαρά, αυτός και την ελπίδα
 και μες στις δύσκολες στιγμές μάνα είναι η πατρίδα.
 Αυτός μας δίνει δύναμη και καθαρόν αέρα,
 κρύο νερό απ'τις φλέβες του πίνουμε νύχτα μέρα.
 Αν έχω λάθη, σιάστε τα, γριά είμαι, δε λέω,
 αυτά που βλέπω, ορέ παιδιά, με κάνουνε και κλαίω.
 Ψεύτικη είναι η ζωή, τα χρόνια μας διαβαίνουν,
 τα έργα κι η κακία μας εκείνα πίσω μένουν.
 Εύχομαι η ογδονταεννιάχρονη, η Βούλα η γερασμένη,
 να βοηθήσει ο Θεός να είστε αγαπημένοι!
 Ακόμα κι ο Κριάκουρας κι αυτός χαμπέρι στέλλει,
 να σας ιδεί όλους μαζί, να ζήτε ευτυχισμένοι,
 Κι αυτός μέσα στο χάλι του και στο παράπονό του,
 παρ'όλα του τα γηρατειά, έχει σ'εμάς το νου του.
 Εύχεται χρόνια μας πολλά, να 'μαστε ενωμένοι
 και η καινούργια μας χρονιά να 'ναι ευλογημένη!

Βούλα τ'Τσιαλαμάγκα

Λαϊκές προβλέψεις για τον καιρό σε παλιότερη εποχή

Γράφει ο **Ηλίας Καραθάνος**

Συνέχεια από το τεύχος 118

Πέρα απ' αυτά, είχαν την εντύπωση ότι αν το Ορθόδοξο Πάσχα τύχαινε νωρίς μέσα στην τροχιά του χρόνου [κατά τους πατερικούς κανόνες της Εκκλησίας μας, συμπίπτει με την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο από την εαρινή ισημερία – 21 Μαρτίου-], τότε γρήγορα θα καλυτέρευνε ο καιρός, γιατί σαν όριο μεταστροφής είχαν το σημαντικό συμβάν της ολόλαμπρης Αναστάσεως του Κυρίου. Εξάλλου τονίζοντας ιδιαίτερα τις γιορτές – σταθμούς: Χριστουγέννα, Θεοφάνεια, Λαμπρή, μολόγαγαν για σειρά ευνοϊκών καιρικών συνθηκών: «Χαρά στα Γέννα τα στεγνά (άνομβρα), στα Φώτα χιονισμένα και στη Λαμπριά βρεχούμενη, τ' αμπάρια γιουμισμένα-αφού έτσι θα υπήρχε πλούσια σοδειά». Βλέπουμε εδώ δηλαδή ένα άριστο συνδυασμό των καιρικών συνθηκών, σε συνάρτηση με γιορτές της Χριστιανοσύνης που επέτρεπε με εναλλαγή φαινομένων, την περιποίηση των χωραφιών και το πότισμα της νέας σποράς. Σ' αυτή την περίπτωση μπορούμε, με ευθεία διατύπωση, να καταλήξουμε στον στίχο: «Χαρά στο γεωργό που 'χει πολλά σπαρμένα».

Ειδικά στη γιορτή των Χριστουγέννων δίνονταν μεγαλύτερη βαρύτητα, καθώς αυτή χρησιμοποιούνταν ως αφετηρία των καιρικών προβλέψεων, όπως φαίνεται στα παραπάνω εκτεθέντα κι ως επίκεντρο προσδιορισμού του μέσου του χειμώνα, 'μ'σχείμωνου': «Μπρος – πίσου τ' Χ'στού,

η κορ(υ)φή τ' χ'μώνα». Με αυτόν τον συλλογισμό τους δικαιολογούσαν τα ακραία καιρικά φαινόμενα και συγχρόνως υπολόγιζαν τη διαδρομή του χρόνου. Εν κατακλείδι μπορούμε να αρθθούμε στο συμπέρασμα ότι παντού ο βασικός ρόλος ανήκει στη θρησκευτικότητα τους και τη ζωή της Εκκλησίας μας.

Τα μερομήνια ή αλλαξομήνια ή δριμάτα δίνουν την ονομασία “Δριμάρη” στον Αύγουστο κι αποτελούν σταθμό και κεντρικό σημείο αναφοράς στο χορό των καιρικών προγνώσεων για ολόκληρη τη χρονιά., ως σηματοδοτών ημερών. Ξεκινούν την πρώτη Αυγούστου(με το παλιό ημερολόγιο και 14 με το νέο) και διαρκούν 12 μέρες [όσες κι οι μήνες του έτους, αντιστοιχώντας στον καθένα χωριστά, με τις υποδιαίρεσεις καθεμιάς απ' αυτές τις μέρες –πρωί, μεσημέρι, βράδυ- να αναλογούν ακριβώς στα 3 δεκαήμερα κάθε μήνα που μπαίνει στη μέγγενη της πρόβλεψης κάθε φορά, αρχής γενομένης για τον υπολογισμό με τον Αύγουστο.].

Όμως, σε άλλα μέρη αρχίζουν πιο ενωρίς απ' τ' “Αη Λιος” [20 Ιουλίου] ή απ' της Αγίας Παρασκευής (26 Ιουλίου), δηλαδή με σημείο εκκίνησης μιας παγανιστικής κι αρχαιοελληνοειδωλολατρικής διαδικασίας [της μαντικής] σημαντικών γιορτών Αγίων της Εκκλησίας μας για την ορεινή περιοχή μας. Στη δεύτερη περίπτωση ο αριθμός των δριμάδων ημερών συνοψίζονταν [στις 6], στο ήμισυ από την παραπάνω πρώτη περί-

πτωση, συνυπολογίζοντας στην αντιστοιχία δυο συνεχείς μήνες σε κάθε μια μέρα. Αυτή η διάρθρωση επέτρεπε την εξαγωγή ακριβών συμπερασμάτων για τον καρπό όλης της χρονιάς, παρατηρώντας την εξέλιξή του σε κάθε κρίσιμη μέρα. Πολλοί συγχωριανοί μας για πρακτική τους χρήση, για να θυμούνται δηλαδή τα επισυμβάντα καιρικά φαινόμενα των ημερών δωδεκάμερης ή εξαήμερης βάσης, προέβαιναν στην καταγραφή των καθέκαστων.

Αυτές οι μέρες, αφορμές-κριτήρια πρόγνωσης για τις καιρικές συνθήκες, ως ημερομηνία, θεωρούνται αποφράδες, ακατάλληλες ιδίως για κοπή ή μεταφορά [κ'βάλο] καυσοξύλων και πλύσιμο ρούχων [σκουτιών], καθώς καιροφυλακτούσε ο φόβος ατυχήματος από σάπισμα των ξύλων ή μούχλιασμα των ασπρόρουχων. Επίσης, στη διάρκειά τους δεν τελούσαν γάμους, συντρεχούσης και της πένθιμης περιόδου της Κοίμησης της Θεοτόκου, γιατί τα στέφανα δεν θα στέριωναν. Ακόμη απέφευγαν τότε να κολυμπούν στο ποτάμι, φοβούμενοι μήπως πνιγούν ή βγάλουν σπυριά. Μάλλον δικαιολογείται η επικράτηση τέτοιων προλήψεων και δοξασιών, γιατί πίστευαν ότι σ' αυτή τη διάρκεια οργιάζαν τα μισάνθρωπα πειρασμικά, καθώς πρόκειται για χρονικό διάστημα περισυλλογής, ατομικής συγκρότησης, προσπάθειας, εξαγνισμού για την ευόδωση της επιχειρούμενης μαντικής και ψυχικής προετοιμασίας για την απόσπαση της ευλογίας της Παναγίας. Ακόμη, για την κομβική σημασία αυτών των ημερών προβάλλεται κι άλλη δικαιολογητική άποψη ότι κατ' αυτές σημειώνεται το αποκορύφωμα της καρποφορίας, σπουδαίας εποχής για την επιβίωση που επέβαλε την απόδοση μαγικών ιδιοτήτων.

Σχετικά με τη ραγδαία βροχή, που εμπό-

διζε την κίνηση των συγχωριανών μας στα χωράφια, στις μπριτζούνες και τις μαλαές, έλεγαν: «Γύρισε ο Θεός μι τ' γουλ' προς τα κατ'». Για τη σιγανή κι απαλή βροχή, στην οποία το έδαφος υποκαθιστά το ρόλο του σφουγγαριού και τη ρουφάει αχόρταγα γεμίζοντας τις υπόγειες δεξαμενές ύδατος, κατάλληλο για οικιακή χρήση, πότισμα ζώων και χωραφιών, εκδήλωναν την άφθαστη χαρά τους, ως απόρροια μιας σφοδρής επιθυμίας, ενός αναπάντεχου πόθου, σε πλήρη αρμονία με τα λόγια του Τολστόι: «Είναι τα διαμαντένια δάκρυα του μυστικού παραπόνου». Η διάρκειά της είναι μεγάλη, ενώ συνήθως 'πέφτει' την άνοιξη που κατά τον Τέννυσον: «Πρόκειται για την παιδική ηλικία του έτους» και κατά τα πρωτοβρόχια του φθινόπωρου που κατά τον Μπουργκέι: «Μας κινεί τη γης» κατά τον Ιουβενάλια: «Είναι το στερνό, αλλά περίτεχνο και πιο γλυκό χαμόγελο του έτους»

Με εμπειριστατωμένες παροιμίες, εξάλλου, απαύγασμα της λαϊκής σοφίας, οι πρόγονοί μας υπενθυμίζουν στους αδαείς συγχρόνους τους και διά μέσου τους σε μας τους επιγενόμενους σχετικά με την έναρξη και τη λήξη διάφορων εποχών του ετήσιου κύκλου: «Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει». «Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστου χειμώνα» ή ακόμη το άλλο με την ίδια σημασία: «Από Μαρτίου πουκάμισο κι απ' Αύγουστου σεγγούνι». Ο λαός μας με το αλάνθαστο κριτήριο της διαίσθησης που του χαρίζει η ενδεδειγμένη αξιοποίηση της φυσικής παρατήρησης, αποτολμά ακόμη την πρόβλεψη και για απομακρυσμένες περιόδους: «Φώτα φωτεινά, Λαμπρή με τα νερά».

Ήξερε καλά από την αρχαιοελληνική ρητορεία ακόμη των κλασικών χρόνων ότι η κατάλληλη στιγμή, το επίκαιρο, ο καιρός διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο στην έκβα-

ση μιας υπόθεσης: «Πίτα-κότα το Γενάρη, κόκορα τον Αλωνάρη», συμπληρώνοντας μεταφορικά αναφορικά με το ιδίωμα της ζέστης, κατ' αυτόν τον μήνα: «πούχε τις παχιές τις μύγες». Για την κυριαρχία και την τήρηση της φυσικής τάξης και των κατεστημένων χαρακτηριστικών των πραγμάτων: «Αρχιμηνιά, καλή χρονιά, σύγκρυα και παγωνιά», δηλαδή παραθέτει τις συνθήκες που υφίστανται την πρωτοχρονιά. Για την ευεργετική επίδραση της βροχόπτωσης στις αγροτικο-κτηνοτροφικές δουλειές δίνεται ώθηση στα λαϊκά αποφθέγματα: «Βρέχει, βρέχει και χιονίζει και τον κήπο μας ποτίζει». Για το μέτρημα της ποσότητας αυτής της βροχής εισήγαγαν πρακτικά μέτρα παρμένα από την καθημερινότητα: «Βρέχει με το καρδάρι».

Για να συμβαδίζουν οι νυχτερινές γεωργικές τους εργασίες, όπως για παράδειγμα το κλάδεμα των οπωροφόρων δένδρων, το πότισμα των σπαρτών, τα ξεφλουδίσματα στα καλαμπόκια [ρόκες] κλπ., με ολόλαμπρο φεγγάρι, ώστε να φέγγει ο τόπος κι έτσι να διευκολύνονται στην εκτέλεση, έπλαθαν σχετικούς έμμετρους στίχους: «Γενάρη μήνα κλάδευε, φεγγάρι μην ξετάξεις», «Τ' Αλωνάρη το φεγγάρι, ήλιος δεύτερος στην πλάση». Κι απόλυτα λαμβανόμενο, χωρίς συσχέτιση ή σύγκριση: «Του Γενάρη το φεγγάρι μοιάζει σαν μαργαριτάρι». Όσο αφορά για την σταθερότητα στην πρόοδο των καιρικών φαινομένων και μεταφορικά στη γενική εξέλιξη οποιωνδήποτε ανθρωπινων προσπαθειών: «Η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται».

Για την αυξημένη ένδειξη επιμέλειας και προσοχής σε κάθε οριοθέτηση ή διαπίστωση, έλεγαν αλληγορικά αναφερόμενοι στον ερχομό του καλοκαιριού, δηλαδή 'ρίχνοντας άδεια για να πιάσουν γεμάτα': «Μη

σε γελάσ' το μπακακάκ' [βάτραχος] ή το χελιδονάκ', αν δεν λαλήσ' ο τζιτζικας δεν είν' καλοκαιράκ'». Επιπλέον συνδέοντας τον ερχομό αυτής της εποχής και με την ωρίμανση των σταφυλιών, μαζί με την ξηρασία που επικρατεί: «Τζιτζικας λάλσι, μαύρη ρόγα γυάλσι». Αναφορικά με την ευνοϊκή επίδραση της επισώρευσης του απαιτούμενου χρόνου ήπιου καιρού για την ανάπτυξη κάποιου μεγέθους: «Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τις ραπανίδες».

Συγκρίνοντας ως εξόφθαλμα αντίθετες τις ακραίες καιρικές συνθήκες που επικρατούν το καλοκαίρι και το χειμώνα, αντίστοιχα, ως προς την χρησιμότητα και την απόδοση κάποιας καθημερινής δραστηριοποίησης: «Κάλλιο να κρύνεις, παρά να ιδρώνεις». Για το ασταθές κι ευμετάβολο του καιρού και συμπερασματικά για κάποιους ανθρώπινους χαρακτήρες: «Μάρτ'ς είν', νάζια κάν', πότε κλαίει και πότε γελάει». Για την συμβατότητα καιρού και μερικών γεωργικών εργασιών, ώστε με τον κατάλληλο συνδυασμό τους να προκύψει το άριστο αποτέλεσμα: «Το Γενάρη και Φλεβάρη φύτευε καταβολάδες, τον Αύγουστου τον χαίρεται οπούχει να τρυγήσει».

Σχολιάζοντας σχετικά με τα ενοχλητικά κυρίως έντομα, σε συνδυασμό με την ανθρωπινή ματαιοδοξία: «Χρόνια πολλά τον Αύγουστου που 'ναι παχιές οι μύγες». Πολλές φορές, εξάλλου ανεξάρτητα από εποχή πίστευαν ότι το τσίμπημα της μύγας ήταν προγνωστικό σημάδι για επερχόμενη βροχή. Ομοίως στο ίδιο αποτέλεσμα καιρικής πρόγνωσης προχωρούσαν κρίνοντας το ύψος του πετάγματος των χελιδονιών. Επίσης αυτή την κρίση έκαναν, υπενθυμίζοντας κιόλας τη συσχέτιση με τον αριθμό ημερών του Φλεβάρη: «Ο Φλεβάρης με νερό, κουτσός μπαίνει στον χορό».-

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Το καλό παιδί της Λαφίνας

Του **Λευτέρη Αθ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ**

Και γύρω του οι άνθρωποι του μόχθου
είχε την έγνοια στη μορφή
και της αμόλυντης πηγής το κρύσταλλο στη σκεψη
με το καλοκαίρι στη καρδιά
και τη βαρυχειμωνιά στις απαλάμες του' (Λ.Α.)

Ξάδελφε, αγαπητέ μου,

Πάλεψες γερά, παλικάρισία, μα του Πλούτωνα ο προπομπός σε λύγισε. Έφυγες ανεπάντεχα για το περιβόλι του Θεού. Έφυγε μια ζεστή μορφή, η οποία δεν υπολόγιζε μικροσυμφέρον και δεν κάτεχε από μικρότητες και μικρομιζέριες. Ανοιχτός στη γειτονιά και χρήσιμος στο χωριό. Ανυπόκριτα φιλικός σε γνωστούς και ξένους. Αγαπημένος στους συγγενείς συνέδραμε σε κάθε δυσκολία. Καλό παιδί και άνθρωπος γλυκός. Από το στόμα του δε βγήκε ποτέ κακός λόγος. Το χαμόγελο μόνιμο στα χείλη του, ακόμα και στις ατυχίες της ζωής.

''Στις τρικυμίες των καιρών
Άπλωνε τραπεζομάντηλο στα όνειρα
Κρατούσε τη γύρη του χαμομηλιού στα ροζιασμένα χέρια του
Και οι πέτρες που πελεκούσε στη δουλειά
Συλλάβιζαν τ'όνομά του. (Λ.Α.)

Σε τούτη τη δεύτερη πατρίδα, το Κορωπί, επάλεψε σκληρά, νυχτιάτικα, Μάστορας-οικοδόμος, διαλεχτός και τίμιος, άφησε εποχή και όλοι τον αναγνώριζαν. Με τη τέχνη τούτη στέριωσε και μεγάλωσε τη φαμελιά του. Δίπλα του άξια στάθηκε η αγαπημένη του Σταυρούλα.

Προκομένα τα παιδιά του ο Γιώργος δασολόγος και η Μαρία νηπιαγωγός. Αντάμωσαν στη ζωή με ζηλευτούς συντρόφους, ταιριαστά ζευγάρια.

Πρόλαβε να τους δώσει την ευχή του ολόθερμη. Τα βράδια αποσταμένος στο θυροστόμι του σπιτιού περίμενε το φιλί τους.

Στη μορφή του Κώστα Γιώργη βρήκε τη δικαίωσή του εκείνος ο συγγραφέας Αλ Κασσόνα που έλεγε: ''Τα δέντρα φεύγουνε όρθια''. Έφυγε παλληκάρι οςζλόρθο. Ήταν από εκείνους τους γρανιτένιους βράχους του ''βιότοπου'' που δεν συναντάς εύκολα σήμερα. Κρατούσε αναμμένη τη δάδα της Ιερής μας Φάτνης, του ''βλησαρέϊκου''

Ξεχώριζε το δίκιο απλά, όπως το ''αγκωνάρι'' από τα μικρολίθαρα βιωματικά και γνήσια.

Νουθετούσε παιδιά και ανήψια 'ο άνθρωπος που εργάζεται, που τίμια παλεύει, δεν πάει χαμένος, προκόβει στη ζωή''. Ήταν υπόδειγμα εργατικότητας και αντοχής σε όλους.

Στη μικρή κοινωνία του χωριού μας, ήταν ξεχωριστή φυσιογνωμία. Διέθετε αρχές και αξι-

Σε μιά σπηλιά

Σε μια σπηλιά κοιμήθηκα
με μια βρεγμένη κάπα
μούσκεμα ως το κόκαλο
κουκούνα σε μια πλάκα

Ήταν το κρύο τσουχτερό
τρυπούσε το κορμί μου
τα μάτια μου δεν κλείνανε
σπαρτάραγε η ψυχή μου

Έξω αστράφτει και βροντά
ρίχνει χοντρό χαλάζι
μα ο φόβος μου μεγάλωνε
απ' το πολύ το αγιάζι

Οι ώρες βασανιστικές
γρήγορα δεν περνούσαν
τα ουρλιαχτά που άκουγα
στα αυτιά μου αντηχούσαν

Ήταν αρκούδας ουρλιαχτά
που ερχότανε κοντά μου
όσο τ'αφουγκραζόμουνα
έχανα την λαλιά μου

Κοντά στο γλυκοχάραμα
βγήκα για να αγναντεψω
τα πρόβατα μου για να δω
να πάω να τα μαζέψω

Πήγανε ν'απαγκιάσουνε
κάτω από τα ελάτια
οι κεραυνοί που πέσανε
κάψανε οκτώ κομμάτια

Οι ρεματιές κατέβασαν
τις πέτρες παρασέρναν
ό,τι περνούσε από εκεί
μαζί τους θα το παίρναν

Με τη γκλίτσα μου στο χέρι
και με τον τορβά στον ώμο
προσπαθούσα να κατέβω
χωρίς καν να βλέπω δρόμο

Μα όταν έφτασα κοντά
με έπιασε η απελπισία
μέτρησα το κοπάδι μου
μου λείπαν και άλλα τρία

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Το καλό παιδί της Λαφίνας

συνεχεια από τη σελ. 29

ες “δουλεμένες” όπως τα σίδερα που έδεναν
την οικοδομή του. Ζωή με μέτρο και ρυθμό.
Με καλοσύνη και ευπρέπεια. Γλυκειά η όψη
του έφερνε τους προγόνους δίπλα μας.

Κανένας μας δεν έμοιαζε περισσότερο
στον Πατριάρχη της Φύτρας μας. Σα να ξε-
πετάχτηκε από το “Παλιόσπιτο” στον Αη-
Ταξιάρχη. Αδρύν, γεροδεμένος και περήφα-
νος...!

Κι όπως πάντα, αυτοί που φεύγουν για
τους Κιμμερίους Τόπους, στην κήπο των Μα-
κάρων, κονεύουν στην ισκιωμένη άκρη της

ψυχής μας και δεν λησμονιούνται ποτέ....
Να δίνει παρηγοριά και κουράγιο ο Θεός
στη Σταυρούλα και τα παιδιά του. Ατέλειωτη
Μνήμη, δαψίχεια πηγή στ'αδέλφια Σου.....

Αυτό ας είναι και το στερνό καντήλι στον
Πολυέλαιο του Σύμπαντος. Ν'ανταμώνεις
στους Ουρανούς με συγγενείς και φίλους
πολλούς, να δώσεις τα “δέοντα” κι ένα φιλί.

Ελαφρό το χώμα που θα σε σκεπάσει
στην Αττική γη.

Καλό ταξίδι, Κώστα...

ΠΛΗΡΩΜΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ “ΓΛΑΒΑ”

ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ ΧΑΡ. ΓΙΩΡΓΟΣ (Τρίκαλα) 50 €	ΔΙΒΑΝΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (Τρίκαλα) 20 €
ΠΑΠΠΑ ΑΛΕΞΙΑ 20 €	ΓΩΓΟΣ ΔΗΜ. ΚΩΝ\ΝΟΣ 20 €
ΑΛΕΙΦΤΗΡΑΣ ΑΘ. ΓΙΩΡΓΟΣ 20 €	ΓΩΓΟΣ ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 20 €
ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ 20 €	

Βλέποντας τις φωτογραφίες που συνόδευαν τα κείμενα για τον μπάρπα Πάνο-Κόκκινο του προηγούμενου τεύχους ο Νίκος Καρακώστας (Ψαράς) μας έστειλε το παρακτω e-mail:

“ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΑΝΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ 1976 ή 77 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΕΦΕΡΑ ΑΠ ΕΞΩ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΑ. ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Τ’ΠΕΡΙΚΛΗ και Ο ΜΗΤΣΟΣ.
ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΕΓΩ - ΜΗΤΣΟΣ - ΝΙΚΗ (γυναίκα του) και Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΑΘΙΩΤΑΚΗΣ (φιλος απο πειραια) ΘΥΜΑΜΑΙ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑΜΕ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΧΙΟΝΙΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΙ ΑΠ’ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΦΗΣΕ ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ.”

Το ποίημα του εξωφύλλου έστειλε στο «Γ» ο συγγραφέας μας Ηλίας Κ. Ζάχος με την εξής σημείωση:
Φίλε Χρήστο, ένα ποίημα για τους ξενιτεμένους χωριανούς μας. Αχ και να ‘χαμε ένα κουρελάκι από τον ουρανό που αγγίζει τον Κριάκουρα και την Φούρκα.

Τα ανυπόγραφα κείμενα είναι του Χρήστου Ντίνου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΒΛΕΨΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ (119)

- Στο τεύχος 119 αναγράφηκε ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ν. ΦΩΤΙΟΣ αντί του ορθού: ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Φ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αγριά) 50 €
- Στην καταχώρηση συνδρομητών «προσπεράσθη-κε» η τακτικότητα ΑΛΕΞΙΑ ΠΑΠΑ

ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ

Αφροδίτη Ζαμόρτα (κόρη της Ρούλας Παππά)
Διοίκηση Επιχειρήσεων ΤΕΙ Ηπείρου Εφαρμογές Ξένων Γλωσσών

Γλαβάς

ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

Τεύχος 120 (129) - 24ος χρόνος - τρίτη περίοδος. Κωδικός Υπουργείου: **3898**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ “Η ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ”

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
Βάγια Καρακώστα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΙΝΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΥΡΙΚΗ, Ζωοδόχου Πηγής 36,
τηλ. 210 3812373, 210 3844265.

ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ: Χ. ΝΤΙΝΟΣ, Νάξου 3,
151 21 Πεύκη, τηλ. 210 8026322,
e-mail: glavades@yahoo.gr

ΕΠΙΤΑΓΕΣ: ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Βάγια,
Θεσσαλονίκης 76-78, 118 54 ΑΘΗΝΑ

Αρ. λογαριασμού:
351-002101-065925 Alpha Bank

Ετήσια συνδρομή 15 ευρώ (4 τεύχη)

